Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1498 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 18 februarie 1954

Instructorul comitetului raional U.T.M.

Instructorul ocupă un loc important în cadrul aparatului comitetului raional U.T.M. El face legătura între comitetul raional și organizațiile de bază. Instructorul are datoria să ajute organizațiile de bază în îndeplinirea hotărîrilor partidului și ale Uniunii Tineretului Muncitor, să instruiască membrii comitetelor și birourilor organizațiilor U.T.M., să-i învețe arta de a fi conducători utemiști. Acest vast cîmp de activitate al instructorului raional îi creează posibilitatea de a studia munca diverselor organizații de bază, de a descoperi metodele cele mai interesante și mai variate de muncă, de a răspîndi experiența muncii celor mai bune organizații U.T.M.

Instructorul raional are sarcina de a controla felul în care își desfășoară activitatea organizațiile de bază care îi sînt încredințate. Controlul exercitat de el nu se poate mărgini numai la descoperirea lipsurilor și comunicarea lor comitetului raional. Instructorul trebue să arate căile de înlăturare a lipsurilor, să ajute organizația să le lichideze.

In organizația de bază, instructorul este în primul rînd un organizator. Instructorul ajută comitetul organizației de bază să găsească o rezolvare justă celor mai importante probleme, pornind dela situația concretă, locală. Pentru instructor nu este deajuns numai să explice o sarcină sau alta și să dea sfaturi, el trebue să arate practic comitetului organizației de bază, cum poate fi organizată îndeplinirea sarcinilor.

Tovarășul Curcă Aurel este instructor al comitetului raional U.T.M. Bistrița. El are sub instructaj mai multe organizații de bază. In organizația de bază dela fabrica de hîrtie el cunoștea că slaba muncă pe care o desfășoară comitetul se oglindește în special în felul în care își îndeplinesc tinerii sarcinile lor în producție. Cea mai importantă problemă pentru el în acel moment, era îndreptarea atenției comitetului organizației de bază către problemele producției. Tovarășul Curcă a revenit de cîteva ori în această organizație, ajutînd și controlînd felul în care muncește comitetul. In scurt timp au fost activizate cele 7 brigăzi de producție care au început să muncească mai organizat.

Mulți instructori raionali dovedesc inițiativă și operativitate în munca lor. Ei reușesc să ajute concret pe secretarul organizației de bază și pe ceilalți membri ai comitetului; nu se mărginesc numai la controlarea adunărilor generale U.T.M., sau a muncii sportive, ci ocupîndu-se de ansamblul de mijloace prin care organizația noastră face educația comunistă a tineretului, învață comitetele organizațiilor de bază să desfășoare o muncă interesantă și plină de conținut.

Mulți instructori raionali sînt principalii factori de răspîndire a celei mai bune experiențe a muncii de U.T.M. în organizațiile de bază.

Munca politică, deci și munca instructorului este înainte de toate o muncă cu oamenii. Deaceea, rolul instructorului nu se poate mărgini numai la cunoașterea secretarului și a membrilor comitetului organizației de bază. El trebue să stea de vorbă cu utemiștii, cu tinerii din unitatea respectivă, să aibă strînse legături cu ei, să le cunoască preocupările, să-i ajute și să le explice neîncetat politica partidului, arătîndu-le grija acestuia față de oamenii muncii și față de tineret.

Se practică încă în cadrul unor comitete raionale U.T.M. metoda de a se folosi instructorii raionali aproape numai pentru îndeplinirea sarcinilor de moment, pe care le pun în fața organizației diversele campanii. In perioada acestor campanii, instructorii sînt trimiși pe teren cu sarcini restrînse. Indeplinindu-le instructorii nu se mai ocupă de altceva, rupîndu-se în felul acesta de îndatoririle lor directe. De obicei, după terminarea campaniei se constată că în organizațiile de bază munca educativă are lipsuri serioase, că nu s-au mai primit noi membri, nu s-au încasat cotizațiile la timp și alte sarcini permanente au rămas neîndeplinite. Pentru a „rezolva" această situație, instructorul este nevoit să treacă în fugă prin cîteva organizații de bază unde nu poate sta mai mult de cîteva ore. După un asemenea „control", instructorul cunoaște cîte ședințe s-au ținut, dacă s-a scos un număr nou al gazetei de perete, cîți tineri frecventează cercul politic, aduce cu el cîteva statistici și note, dar nu poate cunoaște în adîncime munca organizațiilor respective, ce probleme frămîntă tineretul, care sînt planurile lui de viitor și, mai ales, nu poate ajuta efectiv comitetele organizațiilor de bază. Așa muncește tovarășul Călin Ion, instructor al comitetului raional U.T.M. Insurăței, care are sub instructaj și organizația de bază U.T.M., de la S.M.T.-Viziru. El vine în organizație doar pentru trasarea „sarcinilor importante" iar controlul îl face „din fuga mașinii", cum spun utemiștii din această organizație. Timp de aproape patru luni, organizația U.T.M de la S.M.T.-Viziru nu a avut secretar. Nu s-au deschis toate cercurile politice planificate, munca sportivă și culturală se desfășoară sporadic, nu s-a analizat de multă vreme felul cum își îndeplinesc utemiștii sarcinile lor în producție și nici membri noi nu s-au mai primit în U.T.M. deși în S.M.T. există mulți tineri care doresc să devină utemiști.

Tovarășul Călin a fost pe la jumătatea lunii decembrie la S.M.T.-Viziru, a stat numai o zi pentru a rezolva problema adunării de alegeri care urma să aibă loc în luna ianuarie, dar de restul problemelor nu s-a interesat. Chiar tovarășul Ghele Ionel, prim secretar al comitetului raional U.T.M. Insurăței recunoaște că această organizație nu a fost ajutată așa cum era necesar de către comitetul raional, deși este cunoscută importanța pe care o au S.M.T-urile în economia țării noastre. Din păcate o asemenea muncă formală, unilaterală se manifestă și la alte comitete raionale, care îi încarcă pe instructori atunci cînd se deplasează pe teren cu fel de fel de mărunțișuri, tabele, situații, note etc., nedîndu-le posibilitatea să se ocupe de specificul muncii fiecărei organizații de bază, astfel încît ajutorul lor să nu fie în „general" ci concret, să contribue la rezolvarea justă a sarcinilor și la ridicarea nivelului muncii organizației în care se deplasează.

Instructorul poate acorda un ajutor real organizațiilor de bază în care se deplasează numai dacă cunoaște bine situația muncii din acea organizație. Pentru aceasta el are multe posibilități încă dela comitetul raional unde se găsesc documentele organizațiilor de bază. Studiind aceste documente activistul își poate forma o părere despre organizația respectivă. Sfătuindu-se și cu alți activiști care s-au mai deplasat în organizațiile de bază care îi sînt repartizate, instructorul poate afla multe lucruri interesante despre viața și munca tineretului, își poate însuși experiența a zeci de organizații de bază care se centralizează la raion. Instructorul comitetului raional U.T.M. trebue să ceara sprijinul instructorului raional de partid care are sub instructaj organizația de partid din satul sau fabrica respectivă, să învețe din experiența lui cele mai potrivite metode de muncă, astfel încît el să poată acorda un ajutor cît mai calificat organizației de bază U.T.M.

Mergînd în organizația de bază, instructorul trebuie să ia mai întîi legatura cu tovarășii din biroul organizației de partid respectivă, să-i informeze asupra tuturor problemelor de care se va ocupa în organizația de bază U.T.M., cerînd totodată și sprijinul pentru rezolvarea lor.

Comitetele raionale U.T.M. au datoria să lupte împotriva formalismului în munca cu instructorii, împotriva transformării lor în curieri. Munca instructorilor este o muncă politică de mare răspundere. De aceea este important ca din rîndurile instructorilor să facă parte activiștii cei mai bine pregătiți din punct de vedere politic și ideologic, cu calități organizatorice, cu multă experiență în munca de organizație.

Ca activist politic instructorul raional nu-și poate îndeplini sarcinile sale dacă nu-și însușește cu perseverență zi de zi teoria marxist-leninistă, dacă nu-și completează permanent cunoștințele politice și de cultură generală. El are obligația de a studia cu atenție și de a-și însuși hotărîrile partidului, de a cunoaște legile statului nostru, pentru a se putea orienta just pe teren. Comitetele raionale U.T.M. trebuie să se preocupe de crearea tuturor condițiilor pentruca fiecare instructor să poată să-și însușească problemele specifice producției agricole și industriale, să poată frecventa cu regularitate cercurile și cursurile politice la care este înscris.

In vederea specializării instructorilor în problemele agriculturii, comitetul raional U.T.M. Roșiorii de Vede, a creiat un cerc agrozootehnic. Datorită cunoștințelor acumulate în cerc, instructorii reușesc să dea îndrumări concrete utemiștilor în diverse domenii ale muncii agricole. De exemplu, instructorii comitetului raional U.T.M. Avram Ion și Tase Florian au dat îndrumări practice foarte prețioase utemiștilor din comuna Albești și celor dela gospodăria agricolă colectivă Stoborești cu privire la îngrijirea vitelor în timpul iernii.

Pentru continua dezvoltare și calificare a instructorilor, comitetele raionale U.T.M. au datoria să-i ajute și să-i controleze îndeaproape, iar aprecierea muncii lor trebuie făcută după rezultatele pe care le obțin organizațiile de bază de care răspund. O mare răspundere pentru instruirea și educarea instructorilor îi revine primului secretar raional care nu trebuie să se întîlnească cu instructorii numai la ședințe, ci zi de zi, să cunoască greutățile pe care le întîmpină și să-i ajute să le înlăture.

In ședințele de instruire organizate pentru instructori, trebuie să li se arate acestora aspectul multilateral al muncii de organizație, să li se aducă la cunoștință hotărîrile organelor superioare de partid și U.T.M. Aceste ședințe trebue să ofere prilejul unui bogat schimb de experiență între instructori.

Ședințele comitetului raional sînt o bună școală pentru instructori. Desigur, nu este posibil să fie invitați instructorii la toate ședințele de birou, însă atunci cînd se discută munca unei organizații de bază trebuie să fie invitat și instructorul raional care o are sub instructaj.

Comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M. au datoria să ridice rolul instructorilor, astfel încît ei să-și aducă pe deplin aportul lor important la îmbunătățirea muncii organizațiilor de bază.

Pregătiri pentru însămînțări

* *

La SMT Segarcea

Mecanizatorii dela S.M.T. Segarcea, regiunea Craiova, grăbesc ritmul reparațiilor în vederea campaniei de primăvară. Folosind metoda de lucru a stahanovistului sovietic Bugacev, reparațiile se desfășoară la un nivel ridicat. Astfel tovarășul Sandu Ion și-a terminat pînă acum sarcinile ce-i reveneau la reparația unui număr de 8 tractoare, în loc de 6 cît avea în plan. Șeful ansamblului de montaj, tovarășul Croitoru Șt. a terminat reparațiile la 10 tractoare în loc de 6 cît avea în plan și reparațiile unui număr de 3 transmisii KD 35 în loc de două cît avea planificate. In felul acesta mecanizatorii dela stațiunea noastră vor asigura desfășurarea campaniei agricole din anul acesta în condițiuni cît mai bune.

Corespondent
CUJMEREANU ȘTEFAN

La SMT Budești

Organizînd munca după metoda stahanovistului sovietic Bugacev, muncitorii dela S.M.T. Budești, regiunea București au obținut însemnate succese în campania de reparații. Pînă în prezent au fost reparate 24 tractoare, 50 pluguri, 14 semănători, 12 cultivatoare, 35 grape și 5 remorci cisterne, reprezentînd 75 la suta din planul de reparații.

La repararea tractoarelor s-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Topală Constantin, Dulceața Gheorghe și Dobrin Florea. In repararea uneltelor agricole s-au evidențiat mecanicul agricol Buligoi Vasile și alții. Cu multă tragere de inimă a muncit și utemistul Boerescu Gh. și comunistul Savu Gheorghe dela atelierul de fierărie. Un interes deosebit în desfășurarea acestor munci a dovedit utemistul Noghel Ștefan, mecanicul șef, care în tot timpul lucrului a stat în mijlocul muncitorilor dîndu-le sfaturi și îndrumări tehnice în muncă.

Corespondent
BRATU NICOLAE

La GAS Deleni

La Gospodăria Agricolă de Stat Deleni din raionul Hîrlău, regiunea Iași, pregatirea campaniei de primăvara constitue o preocupare de seamă a muncitorilor și tehnicienilor. Pînă acum s-a condiționat cantitatea de 12.500 kg semințe. Utemista Andreescu Virginia a obținut cele mai frumoase succese în cadrul acestor munci. Planul de reparații pe gospodarie a fost realizat în proporție de 70 la suta. S-au reparat 4 tractoare, un cultivator, 3 pluguri pentru tractoare, 35 pluguri obișnuite, 50 grape și 7 semănatori. La aceste lucrări s-au evidențiat tovarășii Bezedica Gheorghe, mecanic agricol, Petrică Ioan și Chelaru Constantin, tractorist, deputat în sfatul popular al comunei Deleni.

In sectorul legumicol muncitorii au cărat peste 300 tone îngrășăminte pe o suprafață de 40 hectare iar în sectorul viticol s-au cărat 28 tone îngrășăminte și s-au făcut 74.000 araci. Deasemeni s-a dat o deosebită atenție îngrijirii pomilor. Au fost curațați pînă acum 2.300 pomi, dintre care 1267 au fost omiziți. In acest sector s-au evidențiat utemistul Bălăroiu Gheorghe și alții care au obținut cele mai mari realizări.

Corespondent
LUCIU PETRU

In comuna Dănești

Pentru reușita campaniei de primăvară sfatul popular al comunei Dănești, raionul Tg. Jiu, a trecut din vreme la o temeinică muncă de organizare.

Comuna a fost împărțită în sectoare, avînd patru centre de reparare a uneltelor, două pentru condiționarea semințelor și două centre principale de încercarea puterii de încolțire. La centrul de curățat semințele funcționează două trioare și un selector.

Pînă în prezent țăranii muncitori din comuna Dănești au transportat la cîmp 120 tone gunoi de grajd, au reparat 120 de pluguri, 26 grape și au condiționat 500 kg. semințe de cereale.

In fruntea muncilor pregătitoare pentru campania de primăvară se găsesc: comunistul Popescu D. Vasile, Dumitru Boncea, Simion Bonciulea și utemistul Aristică Brehui.

Corespondent
ION SBIRCIOG

O contribuție însemnată la grăbirea reparațiilor

Colectivul întreprinderii „Auto" din Capitală desfășoară o muncă susținută pentru repararea motoarelor de tractoare ale S.M.T.-urilor din regiunea Constanța. Intreprinderea a primit pentru reparații un număr de 150 de motoare de tractor K.D. 35.

In atelierele întreprinderii, amenajate pentru executarea în bune condițiuni și la timp a reparațiilor lucrează cu spor cele 15 brigăzi de reparații. Pînă acum au fost terminate reparațiile la 54 motoare, alte 30 au fost montate și urmează a fi supuse rodajului la cald, iar la celelalte s-au făcut reparații în proporție de 25—70 la sută.

Muncitorii și tehnicienii din brigăzile de reparații se preocupă de recondiționarea pieselor vechi și confecționarea de piese de schimb din rezerve interne. Un colectiv de muncitori, condus de maistrul Grigore Tompa, a făcut un dispozitiv de strunjire a cămășilor uzate de la motoarele K.D. 35.

O contribuție însemnată la grăbirea reparațiilor o aduce inovația făcută de maistrul Alexandru Vrancea, care a confecționat un dispozitiv pentru strunjirea cuzineților de palier. Prin folosirea acestei inovații se reduce timpul de strunjire cu 50 la sută.

Fruntași în munca de reparații sunt muncitorii Ion Tîmplaru, Mihai Stancu, Mihai Dumitru și tehnicianul Andrei Manea.

(Agerpres)

După exemplul prietenilor noștri

Lidia Savelieva una din milioanele de constructori ai comunismului din U.R.S.S., a devenit prietena dragă a tineretului muncitor din patria noastră.

In dorința de a da oamenilor sovietici, produse mai multe, mai trainice și cu aspect plăcut, comsomolista Lidia Savelieva, maistru la fabrica de încălțăminte „Comuna din Paris" din Moscova, a inițiat acțiunea de control a produselor pe fiecare fază de operație. Aplicarea inițiativei Lidiei Savelieva a făcut să scadă numărul refacerilor și să fie lichidate rebuturile în producție, contribuind astfel la ridicarea productivității muncii și la reducerea prețului de cost.

Nu de mult Comitetul Central al Comsomolului a aprobat inițiativa comsomolistei Lidia Savelieva.

Experiența comsomolistei Lidia Savelieva a fost aplicată pentru prima oară în țara noastră de tinerii muncitori dela fabrica de încălțăminte „Simion Bărnuțiu" din Alba Iulia.

Astăzi tot mai mulți tineri din fabricile de confecții și încălțăminte din țara noastră, aplică metoda controlului pe fiecare fază de operație.

Publicăm mai jos scrisoarea trimisă redacției noastre prin care comsomolista Lidia Savelieva vorbește despre experiența muncii sale.

Metoda mea

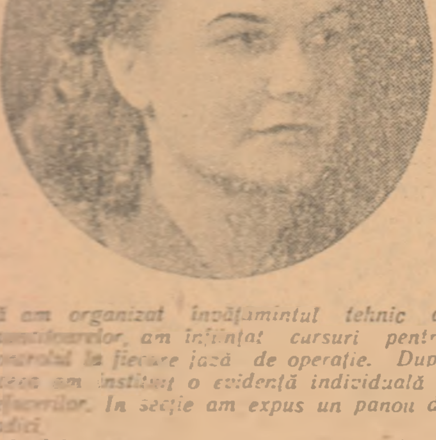
In secția de control din fabrica noastră, unde ajunge încălțămintea terminată, unele produse erau trecute la rebuturi, sau li se scădea calitatea. Incălțămintea rebutată era înapoiată din nou în secție pentru a fi refăcută sau retușată. Refacerile constituiau o piedică mare în procesul de producție. Dacă ele nu s-ar fi făcut, într-un schimb s-ar fi dat mult mai multe produse. Apoi nu aveam nici garanția, că după refacere, încălțămintea putea fi considerată de calitatea întîia.

Eu m-am gîndit, că putem elimina refacerea încălțămintei, numai dacă ne vom apuca să luptăm pentru aceasta în colectiv.

Dacă, de exemplu, muncitoarea respectă cu strictețe cerințele tehnologice, produsul executat de ea nu va trebui refăcut niciodată. Sfătuindu-mă cu tovarășii de muncă, am hotărît să inițiem în sectorul nostru întrecerea pentru lichidarea refacerilor. In primul rînd, ne-am luat angajamentul să reducem refacerile la jumătate. Noi am fost susținuți în aceasta de către întregul colectiv al secției. S-a calculat că prin scăderea numărului de refaceri chiar numai la un sfert, secția va putea să dea nu 81 la sută produse de prima calitate, așa cum se dădea înainte, ci 90 la sută. Pe lîngă aceasta producția va crește cu aproximativ 100 de perechi de încălțăminte pe zi.

Respectarea procesului tehnologic este urmărită de controlorul pentru semifabricate. Dar el observă deobicei defectul abia după ce semifabricatul a trecut prin cîteva mîini. Va fi mai bine, am hotărît noi, să stabilim un control reciproc la fiecare fază de operație, dealungul întregii benzi rulante. Așa am și făcut. De atunci, pentru fiecare muncitoare din banda rulantă, a devenit ca regulă: ai primit semifabricatul dela vecină, verifică-l repede și controlează cum este îndeplinită operația precedentă.

Controlul pe fiecare fază de operație ne-a ajutat nu numai să descoperim la timp și să înlăturăm rebuturile ci a făcut ca noi să muncim în așa fel încît rebutul să dispară cu desăvîrșire. La aceasta ne-a ajutat faptul

că am organizat învățămîntul tehnic al muncitoarelor, am înființat cursuri pentru controlul la fiecare fază de operație. După aceea am instituit o evidență individuală a refacerilor. In secție am expus un panou de indici.

In felul acesta, pas cu pas, noi am barat drumul rebuturilor. Numărul refacerilor la semifabricate a scăzut în septembrie în comparație cu luna august, cu 59 la sută, în octombrie cu 69 la sută, și în luna noembrie 1953 cu 72 la sută. Nu s-a mai simțit necesitatea să reținem o muncitoare special pentru retușarea defectelor. Sectorul a început să îndeplinească planul lunar în procent de 120—130 la sută.

Munca într-un fel nou a permis să îmbunătățim calitatea produselor. In luna august a anului trecut, de pildă, sectorul a confecționat produse de calitatea I-a în procent de 97,9 la sută, în octombrie 98,6 la sută, în noembrie și decembrie 99 la sută.

Fiecare caz de refacere a semifabricatului este acum analizat de noi. Aceasta ne dă posibilitate să luăm măsuri, pentru ca greșelile să nu se mai repete.

In prezent, nu numai sectorul nostru dar și celelalte muncitoare din fabrică luptă să lichideze în întregime refacerea produselor. Nu de mult direcția unui mare magazin de încălțăminte din Moscova a organizat o consfătuire cu cumpărătorii. A fost expusă încălțămintea fabricată la noi. La consfătuire, alături de alți muncitori, am participat și eu. Cumpărătorii au dezbătut concret și cu exigență calitățile și defectele încălțămintei fabricii noastre. Aici noi ne-am întîlnit, față în față, cu prieteni exigenți, ale căror gusturi sunt lege pentru cei ce confecționează încălțămintea, a căror părere este mai prețioasă decît orice. Multe sfaturi prețioase am primit dela cumpărători. Noi dorim acum și mai mult să lucrăm în așa fel ca să dăm oamenilor muncii din Uniunea Sovietică cît se poate mai multă încălțăminte trainică, elegantă și frumoasă.

LIDIA SAVELIEVA
maistru la fabrica „Comuna din Paris" din Moscova

Elevii comsomolistei Lidia Savelieva

Despre metoda stahanovistei Lidia Savelieva, tinerii dela fabrica de confecții „1 Mai" din Rimnicu-Sărat au aflat pe la începutul lunii decembrie a anului 1953. Și, pentrucă în munca lor se făceau simțite serioase lipsuri în ceea ce privește calitatea lucrului, tinerii au hotărît să aplice în munca lor această metodă. Bineînțeles, că începutul nu a fost deloc ușor. Multe tinere muncitoare erau obișnuite să lucreze în grabă mare, chiar dacă suferea calitatea și de aceea s-au supărat foc cînd li s-au înapoiat semifabricatele cu defecte. Așa s-a întîmplat spre exemplu cu utemista Ilona Szaeche, care lucrează la tighelit și încheiat pantalonii cu prima cusătură. In primele zile de la aplicarea metodei Lidiei Savelieva, tovarășa Elena Dinicu, care lucrează la operația următoare i-a înapoiat Ilonei semifabricatul la care lucrase prost. Ilona s-a îmbufnat.

— Pînă aici, i-a spus ea tovarășei Dinicu. Nu mai vorbesc cu dumneata. Niciodată nu mi-ai respins pînă acum lucrul, și acum... vrei să rămîn în urmă cu planul?

Inciudată a luat lucrul, s-a uitat la el și l-a refăcut. Tovarășa Dinicu a observat supărarea fetei și de aceea i-a arătat atunci că produsele de proastă calitate compromit marca fabricii.

— Și-apoi, de ce crezi că utemistul Ion Gheorghe, tehnicianul brigăzii noastre, îți respinge cîte 40—50 de operații prost executate, i-a spus tovarășa Dinicu, Ilonei? Tocmai pentru faptul că lucrezi neatentă. Trebue să-ți schimbi această atitudine nejustă. Asta este bine și pentru tine și pentru colectivul nostru.

Dela această discuție au trecut aproape 2 luni de zile. Ilona și Dinicu au devenit bune prietene. Dacă uneori tovarășa Dinicu îi amintește Ilonei felul cum lucra ea înainte, aceasta își încruntă sprîncenele și rămînea cîteva minute tăcută. Se gîndește poate la poziția nejustă de atunci, poate la succesele pe care le-a obținut în ultimul timp sau poate la amîndouă. Oricum, cunoscut este faptul că Ilona muncește acum bine, ca și tinerele din celelalte 2 brigăzi utemiste. Faptul acesta il confirmă, de fiecare dată, comunistul Panait Popa, care controlează munca acestor trei brigăzi utemiste și care în ultimul timp nu a respins la control nici un costum.

Intrecerea socialistă desfășurată între brigăzi a cunoscut în acest an noi succese. Chiar din primele zile ale lunii ianuarie, întreaga secție a obținut o depășire a sarcinilor de plan, de 20—25 la sută. In lupta pentru a obține produse mai multe și mai bune, mulți tineri și-au depășit normele și și-au îmbunătățit calitatea muncii. Printre ei se află și utemiștii Marin Pătrașcu, Nicolescu Vasilica, Szaeche Ilona, Pislaru Georgeta, Duță Rodica, Tănase Aurica și alții.

Aplicarea metodei comsomolistei Lidia Savelieva, a contribuit la intensificarea luptei pentru realizarea de economii. Pînă în ziua de 26 ianuarie, cele 3 brigăzi, de care răspunde tehnicianul utemist Ion Gheorghe, au economisit peste 25.000 metri de ață, cu care se poate lucra în plus 13 costume, și au dat peste plan 60 de costume de protecție pentru muncitori.

Controlul pe fiecare fază de operație, a fost aplicat și în cele 9 brigăzi din secția tineretului, care a lucrat pînă la 26 ianuarie 100 de costume peste plan, și au economisit ață pentru 30 de costume de protecție.

Acum, în fabrica de confecții „1 Mai" din Rimnicu-Sărat nu se mai întîmplă ca manșetele sau mînecile să fie cusute strîmb. Fiecare costum este lucrat cu grijă. Datorită aplicării metodei de control pe fiecare fază de operație, productivitatea muncii a crescut cu 6—7 la sută, iar prețul de cost a fost scăzut cu 1—2 la sută, față de cifra planificată.

NICOLAE PUIU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploești.

Au pășit pe un drum nou

— Uite, vezi, ți-am spus de atîtea ori să fii mai atent cînd lucrezi. Nefixînd în mod uniform talpa, desigur că și tocurile se fixează strîmb. Trebue să dăm lucru de calitate — se adresă revizorul utemistului Berechet Alexandru care lucra la mașina de frezat.

Pe drept cuvînt, avea dreptate; în fiecare zi trebuiau refacute zeci de perechi de bocanci, refuzate de la control.

Iar acest lucru nu se petrecea numai la freză, ci în toate secțiile fabricii de încălțăminte „Tudor Vladimirescu" din Pitești.

In secția de croit — de pildă, — utemiștii Mihăilescu Dumitru și Buzescu Ion primeau adesea dela revizorul de calitate piese la refăcut.

Față de situația aceasta, muncitorii n-au rămas pasivi. Intr-una din zile, împreună cu secretara comitetului organizației de bază U.T.M., un grup de tineri au dezbătut pe larg problema refacerilor.

Neblea Dumitru și Șerban Gheorghe au arătat că au dat mereu încălțăminte cu defecte, care a necesitat refaceri.

— Asemenea lipsuri au avut și tinerii dela fabrica „Simion Bărnuțiu" — a spus secretara comitetului organizației de bază U.T.M. Aplicînd metoda comsomolistei Lidia Savelieva, adică fiecare muncitor trecînd să controleze produsele la primire dela faza anterioară, au reușit să lichideze în mare măsură refacerile și să îmbunătățească calitatea produselor.

— Să studiem și noi această metodă și apoi să cerem sprijinul pentru a o aplica.

A doua zi toți muncitorii, tehnicienii și inginerii s-au adunat într-o consfătuire de producție unde au discutat despre aplicarea metodei Lidia Savelieva. Ei au hotărît ca metoda să fie folosită la început la secția stanță unde erau cele mai multe refaceri.

După consfătuire, cei doi prieteni, Șerban Gheorghe și Neblea Dumitru dela secția stanță, și-au zis: „Să dăm din prima zi piese fără nici un defect". Și după cele 8 ore de lucru, rezultatul a fost cel așteptat; nici o piesă din cele lucrate de ei nu a fost înapoiată pentru refăcut.

De atunci cei doi, Șerban Gheorghe și Neblea Dumitru au lucrat atenți, reducînd refacerile cu peste 80 la sută. Economiile realizate prin înlăturarea acestor refaceri s-au totalizat de la aplicarea acestei metode și pînă astăzi la suma de 6.975 lei.

Văzînd rezultatele obținute la secția stanță, tinerii din celelalte secții au hotărît să folosească și ei metoda Lidiei Savelieva.

La secția croit — de pildă — utemiștii Ion Emilian, Dumitru Mihăilescu și Ion Buzescu controlează mai întîi pielea să nu aibe vre-un defect, reușind astfel să reducă refacerile și să obțină economii de materiale în valoare de 4.143 lei.

In urma folosirii metodei Lidiei Savelieva, muncitorii dela această fabrică au redus refacerile la toate semi-fabricatele cu peste 78 la sută, făcînd totodată economii de materiale, ață, energie electrică, cuie, pînză pentru căptușeli și alte materiale auxiliare în valoare de 37.699 lei, care duc nemijlocit la reducerea prețului de cost. Pe ultima lună, datorită folosirii metodei de control pe fiecare fază de operație, productivitatea muncii a crescut cu 1 la sută, iar procentul de calitate s-a ridicat dela 80 la sută la 97 la sută.

La extinderea metodei comsomolistei Lidiei Savelieva comitetul organizației de bază U.T.M., sprijinit de organizația de partid și de direcțiune și-a adus contribuția sa.

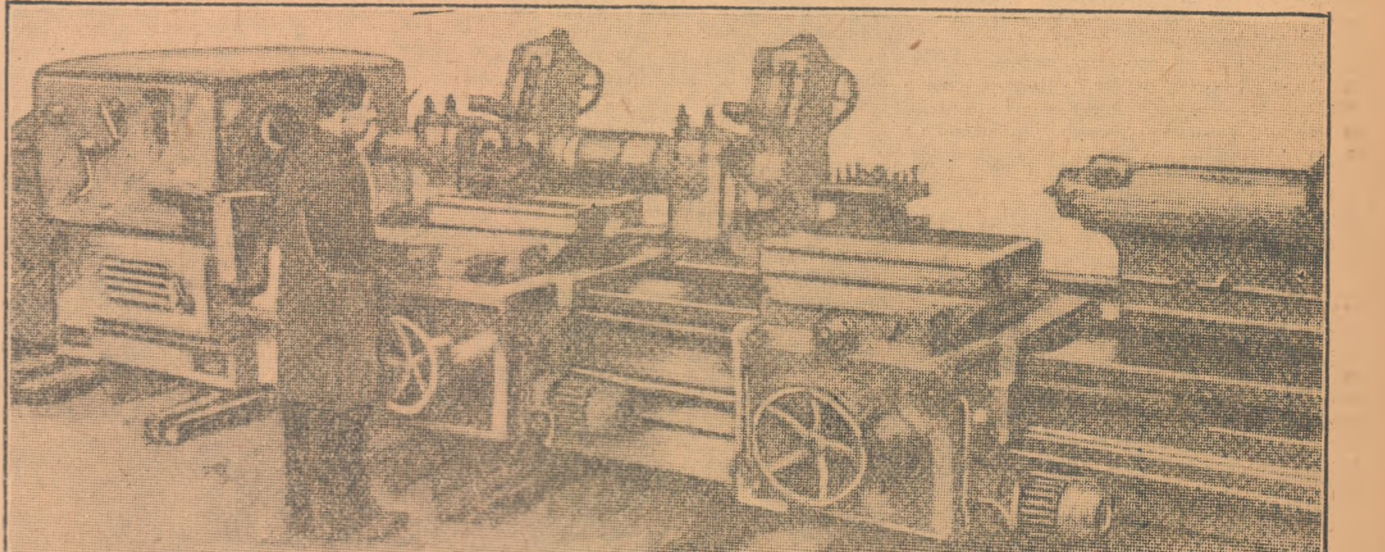
Stînd de vorbă cu fiecare tînăr, organizînd mici consfătuiri pe locul de muncă, arătînd rezultatele obținute, membrii acestui comitet au ajutat ca metoda să fie cunoscută de majoritatea tinerilor din secțiile fabricii.

Dar pentru a obține rezultate și mai bune în direcția îmbunătățirii calității și a sporirii productivității muncii, comitetul organizației de bază U.T.M. trebue să continue să popularizeze această metodă și în același timp să stimuleze pe fruntașii care o aplică.

CIRSTEA ALEXANDRINA
corespondenta „Scînteii tineretului" pentru regiunea Pitești.

Din realizările tehnicii sovietice

Un nou tip de strung

In Uniunea Sovietică tehnica se dezvoltă și se perfecționează necontenit. In fiecare an se creiază noi și noi tipuri de mașini, menite să ușureze munca oamenilor sovietici.

Numai în anul 1953 au fost creiate 700 de noi tipuri și mărci de mașini și mecanisme din cele mai importante, care asigură progresul tehnic continu al economiei naționale sovietice.

La uzina de strunguri din Riazan s-a construit un nou strung, tip „1—B—824" pentru prelucrarea cilindrilor de laminoare pentru profile mici.

Această mașină ușurează la maximum munca strungarului. Despre puterea strungului vorbește faptul că el poate să degajeze un șpan cu o secțiune de 70 m.m. pătrați. Greutatea noului strung este de 18 tone.

In anul 1954 uzina va produce cîteva strunguri de acest tip.

In fotografie: puternicul strung, tip „1—B—824".

Mai multă atenție campaniei de reparații în regiunea Bîrlad

Cu puțin timp în urmă, ziarul „Steagul Roșu" din Bîrlad, a publicat articolul de fond intitulat „Toată atenția campaniei de reparații la S.M.T.". Articolul sublinia că în anul 1953 SMT-urile din regiunea Bîrlad au fost înzestrate cu tot utilajul necesar executării în bune condițiuni a reparațiilor. Deasemeni s-au construit noi ateliere iar în orașul Tecuci a luat ființă un nou centru mecanic, creind astfel largi posibilități pentru reparația la timp și în bune condițiuni a tractoarelor și mașinilor agricole.

In fața mecanizatorilor din regiunea Bîrlad stă sarcina de a folosi aceste posibilități pregătindu-se temeinic pentru campania de primăvară. Unele colective ale S.M.T.-urilor din regiunea Bîrlad, au înțeles această sarcină, și se străduiesc să o îndeplinească, altele însă mai puțin. Un rol deosebit de important în această campanie îl au organizațiile de bază U.T.M. care au datoria să mobilizeze tinerii tractoriști pentru asigurarea terminării la vreme a reparațiilor.

★

La S.M.T. Tecuci, ca și anul trecut campania de reparații este privită cu multă seriozitate. Cele 13 posturi de reparații organizate după metoda sovietică Bugacev, își desfășoară activitatea într-un ritm rapid. Utemiștii au propus și au înființat 5 posturi utemiste de reparații încă dela începerea campaniei. Petcu Dumitrache, responsabilul postului utemist nr. 1, împreună cu Catană Costache și Miler Ion repară acum cel de al 30-lea filtru de aer, iar utemistele Lupașcu Silvia și Stănculea Anița au reparat pînă acum 28 rezervoare de motorină. In caetul de realizări al postului sînt trecute și cele 23 tractoare decuplate și 5 motoare cuplate.

Tinerii fierari Voicu Rome și Crețu Gheorghe, au terminat și ei de reparat 25 pluguri.

Realizări importante în cadrul reparațiilor au obținut și utemiștii Dibu Gheorghe, mecanic de sector, Dibu Constantin responsabilul unei brigăzi utemiste de tractoriști, Toma Constantin și alții, care au reparat complect un număr de 14 tractoare, iar alte 10 tractoare sînt aproape gata. Deasemeni au mai fost reparate pînă la 10 februarie un tractor rutier o semănătoare, 23 grape cu colți și 5 cultivatoare.

Realizările obținute pînă acum de colectivul de muncă dela SMT Tecuci dovedesc că acolo unde există preocupare și unde munca este bine organizată se obțin rezultate bune.

In unele S.M.T.-uri din regiunea Bîrlad, munca de reparații a rămas însă mult în urmă.

La S.M.T. Podul Turcului, din raionul Zeletin, S.M.T. Bogdănești din raionul Murgeni și S.M.T. Adjud, pînă la data de 9 februarie 1954, nu se reparase complect niciun tractor. Această situație se datorește în primul rînd faptului că aceste S.M.T.-uri nu au luat din timp măsurile tehnico-organizatorice necesare pentru buna desfășurare a campaniei de reparații. La S.M.T. Podul Turcului, de exemplu, nici pînă astăzi nu s-au luat măsuri pentru terminarea construcției atelierului de reparații și nu li s-au asigurat tractoriștilor condițiile necesare de muncă. O situație asemănătoare există și la S.M.T.-Bogdănești.

Conducerea S.M.T.-ului dela Podul Turcului a găsit însă o „soluție salvatoare": a trimis la Sovromtractor 12 motoare pentru a le repara și 2 la centrul mecanic Tecuci. Socotind că de acum nu prea mai au multe de făcut nu s-a mai preocupat de celelalte tractoare care au nevoe de reparații, spunînd că au destulă vreme pînă la 28 februarie să rezolve această problemă. Și nu-i de mirare că tractoriștii din această stațiune pot fi găsiți oricînd plimbîndu-se pe străzi și așteptînd ziua în care conducerea stațiunii se va indura să înceapă reparațiile. Tovarășul Rîndașu Alexandru adjunct cu problemele de tineret dela S.M.T. Podul Turcului se preocupă mai mult de interesele sale personale, iar în ceea ce privește munca din S.M.T. întocmește situații și statistici, pentru raion și regiune. Campania de reparații, nu-l interesează.

— E treaba conducerii! Să se intereseze ea! — spune tovarășul Rîndașu Alexandru. Deaceea el preferă „să nu se amestece" în treburile conducerii. De lipsă de răspundere, dă dovadă însăși mecanicul șef Enescu Ion care a plecat timp de 12 zile din stațiune, fără aprobarea nimănui, lăsînd treburile baltă.

Indisciplina unor tractoriști este una din cauzele care împiedică munca de reparații în aceste S.M.T.-uri.

La S.M.T. Bogdănești, utemiștii Zaharia Gheorghe, Buță Ștefan și Oprea Constantin au lipsit din stațiune zile întregi fără nici o aprobare. Și acest lucru s-a putut întîmpla deoarece chiar tovarășul Ichim Gheorghe, secretarul organizației de bază U.T.M. a dovedit nepăsare în problema reparațiilor. El nu s-a îngrijit de utemiștii pe care îi avea în organizație, să-i împartă pe posturi de reparații să-i facă pe tinerii tractoriști să vadă cît de importantă este campania de reparații.

La adunarea generală cu prilejul alegerii organelor conducătoare, utemiștii au criticat aspru atitudinea tovarășilor Zaharia, Buță și Oprea față de reparații, iar pe tovarășul Ichim Gheorghe nu l-au mai ales în biroul organizației de bază U.T.M.

La S.M.T. Florești din raionul Focșani unde conducerea stațiunii n-a luat măsuri din timp, reparațiile au început deabia la începutul lunii ianuarie, deși au existat toate condițiile necesare pentru începerea lor la timp. In această stațiune asigurarea unor condiții de muncă mai bune tractoriștilor nu constitue o grijă de seamă a conducerii stațiunii. In decembrie cînd tractoriștii s-au întors de pe teren pentru a începe reparațiile i-a așteptat o amară surpriză: campania de reparații nu putea începe deoarece stațiunea nu se îngrijise de amenajarea dormitoarelor pentru tractoriști. S-au făcut diferite propuneri:

— Să amenajăm un dormitor în sat!

— Nu se poate! Trebuie să fie cu toții aici, aproape.

— Să mai strîngem contabilitatea care ocupă trei camere mari.

— Nu se poate — a sărit tovarășul contabil șef al stațiunii. Să facem socoteala fiecărui contabil îi trebuiesc 6 metri cubi de aer în birou...

Cînd s-a văzut că nu se poate asigura pentru tractoriști nici cel puțin un metru cub de... dormitor, conducerea stațiunii a venit cu soluția: să plece toți în concediu și în timpul acesta se va amenaja un dormitor.

Tractoriștii au plecat în concediu, iar directorul S.M.T.-ului tovarășul Bocioacă Ion a dat dispoziții inginerului șef să găsească un dormitor. Apoi, satisfăcut a plecat și el în concediu.

Care este situația astăzi la S.M.T. Florești? Tractoriștii s-au întors din concediu cu forțe proaspete de muncă. Dormitorul lor a fost instalat în două încăperi ale contabilității, lucru ce putea fi făcut dela bun început. Directorul, tov. Bocioacă Ion, s-a întors și el din concediu cu 8 zile mai tîrziu, iar rezultatul este că pînă la 10 februarie a fost reparat doar un singur tractor.

Tovarășul Lazu Vsevolod, șeful serviciului regional S.M.T., cunoaște aceste nereguli dar nu ia măsuri de îndreptare a situației. Tov. Bocioacă Ion, directorul S.M.T.-ului Florești care a venit cu 8 zile mai tîrziu din concediu și Enescu Ioan mecanicul șef dela S.M.T. Podul Turcului, care a lipsit nemotivat din stațiune timp de 12 zile nu au fost trași la răspundere de serviciul regional S.M.T. pentru gravele lor abateri dela disciplina socialistă a muncii.

Condițiile de muncă ale tinerilor din unele S.M.T.-uri sunt cunoscute îndeobște de către comitetele raionale, cît și de comitetul regional U.T.M. Bîrlad. Dar comitetul regional U.T.M. nu a luat nici o măsură de îmbunătățire a situației. Activiștii trec rar prin organizațiile de bază din S.M.T.-uri și se mărginesc mai mult la o muncă de suprafață, fără a îndruma concret munca tineretului. Organele U.T.M. din regiunea Bîrlad au pierdut din vedere că timpul de iarnă este singurul prilej de a-i avea pe toți tinerii tractoriști adunați la un loc în stațiune și că acum trebuie desfășurată cu mai multă vigoare activitatea politico-educativă și de calificare a acestor tineri. De aceia nu se acordă atenția cuvenită formelor de învățămînt politic care sînt mult rămase în urmă, la S.M.T.-urile Adjud, Podul Turcului și Bogdănești. La aceste stațiuni merg defectuos și cursurile profesionale care nu se țin regulat și nici nu au frecvența dorită. Aceasta contribue la slaba desfășurare a campaniei de reparații. Tovarășul Vlad Constantin, șeful secției muncitorești agrare a comitetului regional U.T.M.-Bîrlad, se mulțumește doar să meargă în cîteva întreprinderi mai mari din regiunea Bîrlad pentru a îndruma și controla munca. Prin stațiunile de mașini și tractoare însă merge foarte rar. Lipsa de interes față de munca tractoriștilor este pe deplin dovedită și de faptul că tovarășul Vlad Constantin nici nu a luat parte la consfătuirea organizată către sfîrșitul lunii ianuarie de către comitetul regional cu adjuncții cu problemele de tineret din S.M.T.-uri. La această consfătuire nu a luat parte nici secretarul comitetului regional U.T.M. care răspunde de problemele agrare tov. Ghiroagă Ion, participanții așteptînd pînă cînd un activist a venit să stea de vorbă cu ei și le-a strîns dările de seamă.

In regiunea Bîrlad campania de reparații se desfășoară sub posibilități. Timpul pînă la ieșirea pe ogoare în campania de primăvară nu este prea lung, iar colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori au nevoie ca tractoarele să înceapă lucrările de primăvară la timp.

Pentru aceasta trebuie să se acorde toată atenția reparării la timp a tractoarelor. Comitetul regional U.T.M. are datoria de a-și intensifica munca în S.M.T.-uri, îndrumînd și controlînd mai eficace comitetele raionale. Organizațiile de bază U.T.M. din stațiuni trebuie deasemeni să sprijine conducerea stațiunilor, pentru a se asigura condiții optime de muncă tinerilor mecanizatori să lupte pentru întărirea disciplinei în muncă, pentru întărirea spiritului de răspundere a fiecărui tractorist față de calitatea reparațiilor. Timpul care a mai rămas pînă la ieșirea pe ogoare să fie folosit din plin.

Una din cele mai importante probleme care trebuie să-i mobilizeze acum pe toți activiștii utemiști din regiunea Bîrlad este mărirea contribuției tineretului la pregătirea campaniei agricole de primăvară.

GH. ANGELESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bîrlad

Colectivul uzinelor textile „Moldova" din Botoșani, luptă pentru a da oamenilor muncii, cît mai multe țesături și fire de bună calitate.

In clișeu: utemista Damaschin Maria, lucrează în secția preparație la mașina de urzit și se străduiește să se achite cît mai bine de sarcinile ce-i revin.

Corespondenții scot la iveală lipsurile

Grijă și nu nepăsare față de călători

Intunericul mai dăinuie deasupra gării Orșova. Ceasul a bătut 6 dimineața. Zeci de muncitori și funcționari se urcă grăbiți în vagoanele cursei muncitorești Orșova-Filiași.

In aceste vagoane muncitorii stau ghemuiți, încălzindu-și mîinile la flacăra slabă a lămpașelor pe care cu grijă le aduc de acasă. Doar ele mai luminează slab, ici și colo, vagoanele.

Intr-un colț, doi tovarăși discută înflăcărați.

— Ce greu poți nimeri vagonul pe întunericul acesta. Avem noroc doar cu felinarele ceferiștilor. Dar nu pot înțelege cum Orșova, un orășel destul de mare, nu are lumină electrică.

— Greșiți tovarășe. La noi este de mult curent electric, dar acum uzina este în reparație.

— Bine, bine, o fi uzina în reparație, dar tot nu înțeleg dece nici vagoanele nu sînt luminate, că doar nu-și primesc și ele curentul electric dela uzina din Orșova!

— Da... cu vagoanele este altă poveste... Unii ceferiști au interpretat greșit problema economiei. Și nu se îngrijesc să repare caloriferele, geamurile sparte și ușile stricate, dinamul și acumulatorul care dau lumină.

Ce reese de această discuție? Să știți dragi tovarăși că nu sînt vorbe goale. Aceste lipsuri persistă de mai bine de două luni.

★

„Trenul cursă de muncitori" Orșova-Filiași și retur nu are nici lumină, nici încălzire.

Și pe lîngă toate acestea multe geamuri și uși sînt stricate.

Acest tren cursă, Filiași-Orșova și retur aparține regionalei a III-a C.F.R. Craiova care are sediul reviziei de vagoane în Filiași. Aici se găsesc pentru reparațiile necesare materialele respective planificate ca: lămpărie, geamuri, saboți, uleiuri, și alte piese de schimb.

Direcția regională C.F.R. Craiova a fost sesizată de nenumărate ori de această stare de lucruri. Tovarășii de acolo însă n-au luat nicio măsură. Pasagerii cer să fie imediat lichidată nepăsarea birocratică față de cerințele lor juste.

Corespondenți
MARIOARA CUCU
și VASILE BURSUC

Micul tractorist

Trenul gonea nebunește lăsînd în urma sa șoselele, cîmpii, pomi, nori groși de fum. Stoian Ștefan un băiețaș măruntel, cu părul auriu, stătea la fereastră într-un compartiment de clasa a 3-a. Dă să deschidă geamul, dar aude vocea posomorîtă a unui bătrîn ce stătea alături de el.

— Lasă geamul închis țîncule, nu-l mai cătrăni. Nu vezi ce-i afară? Precista lui de vifor.

Stoian ridică la loc geamul abia deschis, se așeză pe bancă la locul lui privind spre bătrînul care strigase la el. Moșul avea mustață mare și o barbă ce-i acoperea aproape în întregime obrajii.

Apoi vocea moșului parcă mai groasă, mai morocănoasă, se auzi iarăși:

— Unde ți-i drumul țîncule?

— Iacă, la Slatina moșule, la școala de tractoriști.

— Apoi să știi, că asta-i meserie, nu fleac.

Moșul mai zise ceva și se lăsă apoi furat de somn. Stoian se ridică din nou la fereastră. Uită pentru un moment că moșul l-a făcut atent să țină fereastra închisă și trase de ea în jos. Dar repede, o trase la loc. Ce de gînduri îi treceau acum prin cap! Își aminti de o zi cînd trecuse cu fratele său mai mic, Costea, pe lîngă o gospodărie agricolă colectivă din Mizil și cum un tractorist — un ăla înalt cu șapca pe ochi răscolea pămîntul cu tractorul.

Dece Ștefane merge așa încet mașina asta? l-a întrebat Costea.

Pentrucă mai repede nu poate, i-a răspuns Ștefan.

Își amintea cît de mult îl atrăgeau tractoarele și cum într-o seară i-a spus lui taică-său despre asta.

— Ce trebuie să faci tată, ca să fi tractorist?

— Apoi pentru asta trebue să ai un car de minte băiete ca învățătorul nostru ăl tînăr din comună.

Trenul încetini viteza. Ștefan se întoarse. Moșul din fața lui stătea rezemat dînd pe nas și gură fumul de țigară. Curînd se auzi: Slatina. Ștefan ieși din compartiment însoțit de vocea moșului care acum se auzea mai tare.

— Apoi țîncule ai grijă că tractoristul e împăratul ogoarelor.

La școala de tractoriști din Slatina, cîteva zile Ștefan s-a simțit stingher. Nu avea încă niciun prieten; îi plăcea însă nespus de mult să vadă tractoarele umblînd pe cîmp. Nu se mai sătura privindu-le. Iar într-o zi cînd maistrul n-a fost acolo s-a urcat și el pe un tractor. Văzuse de cîteva ori cum pornește și oprește maistrul tractorul. A făcut acum și el la fel. Tractorul a început să meargă. El da să-l oprească dar nu-i mai știa rostul. Elevii au început să rîdă. Ștefan a roșit ca sîngele. Cînd a venit maistrul, i-a tras o dojeneală strașnică.

Ei, dar vezi, treburile n-au mers așa multă vreme. Curînd, la atelierul de practică, Ștefan a dovedit multă pricepere. Era printre cei mai buni elevi care cunoșteau piesele tractoarelor. Nu era altă distracție mai frumoasă pentru el în timpul liber decît să cerceteze piesele tractorului, să vadă unde vine una, unde vine alta. De aceea, la montarea și demontarea motorului era de neîntrecut. Odată, maistrul Cincă Ion l-a felicitat pe el și pe elevul Constantin Nicolae, pentru temeinicia cu care și-au însușit cunoștințele. Din seara aceea ei s-au împrietenit și prieteni au rămas pînă acum. Dar într-o zi s-au schimbat lucrurile. Elevii au trecut să studieze un nou tip de tractor: tractorul „Lantz". Și odată Ștefan n-a fost bine pregătit. S-a făcut atunci de ocară în fața elevilor. Maistrul Cincă are obiceiul ca pe elevii care nu cunosc lecția azi, să-i asculte mîine. Ștefan simțea o piatră grea pe suflet. Nu i se întîmplase niciodată așa. In acest timp Constantin, prietenul lui, stătea mereu cu mîna ridicată sus, iar pe față i se citea un zîmbet. Cînd s-a terminat ora Ștefan i-a spus:

— Nu-mi ești prieten bun Nicolae.

— Da, cum vrei tu să fiu?

— Nu trebue să rîzi cînd cineva nu știe. Asta e. Eu n-am rîs niciodată cînd tu n-ai știut. Nicolae roșii. A doua zi, maistrul călcă peste obișnuința stabilită și în loc să-l asculte pe Ștefan, a ascultat pe un alt elev.

— Tovarășe maistru, vă rog... n-am știut ieri...

Ștefan ar fi vrut să arate la toți elevii și în special lui Nicolae ce știe el acum despre tractorul „Lantz".

— Lasă tovarășe Ștefan — zise maistrul — știm noi că acum desfaci tractorul piesă cu piesă.

Apoi maistrul zîmbi ușor. Ștefan avea impresia că maistrul Cincă intenționat procedase așa, numai ca să-l facă de rușine.

Mulți dintre elevi îi spuneau lui Ștefan „uriașul". El nu e deloc uriaș. Dar pe cît se crede a primit numele acesta fiindcă e cel mai mic de vîrstă și statură din toată școala. Alții îi spun în glumă micul cîntăreț. Numele acesta l-a primit pe drept, fiindcă așa cîntă el cîteodată că ai sta să-l asculți ceasuri întregi. Dar el nu e de acord nici cu un nume nici cu altul: îi spune Ștefan, Ștefan să-i zici. Altfel nu-ți răspunde el să-l strigi de la un metru.

Ștefan învățase bine cele două tipuri de tractoare: I.A.R. și „Lantz". Dar școala mai avea și un alt tip de tractoare K. D. 35. Despre acesta se spunea că e mai greu de învățat, mai greu chiar și de condus. De aceea a și fost lăsat la urmă. Aici, în loc de volan sînt ambreiaje de direcție. Nu mai sînt ambreiaje de picior ca la celelalte tractoare ci sînt ambreiaje de mînă. Maistru instructor la acest tip de tractoare e tovarășul Paraschivescu Nicolae. Tare i s-a părut grea prima explicație la acest tractor lui Ștefan. Iar în ziua aceea n-a plecat de lîngă maistru pînă nu i-a explicat așa cum a vrut el tot ce nu înțelesese. Constantin, prietenul lui, nu înțelesese nici el prea multe și l-a rugat pe Ștefan să învețe împreună. Era prima zi de acest fel. Și de atunci încoace numai așa învață ei. A doua zi Ștefan a fost ascultat. Mai fuseseră ascultați și alți elevi înaintea lui. Dar numai atunci maistrul Paraschivescu l-a cunoscut pe Ștefan cu adevărat. Nicolae, avea impresia că Ștefan a mai spus la lecție lucruri pe care nu le-au discutat împreună. Iar cînd s-a trecut la montarea și demontarea motorului tractorului K.D.35 mulți elevi au rămas uimiți, cînd în lipsa maistrului, Ștefan dădea explicații. De atunci nimeni nu-i mai spune nici uriașul nici micul cîntăreț. Iar de cînd Ștefan începu să dea explicații, Nicolae nu mai ridică mîna în timpul orei. Sînt acum mereu nedespărțiți. Elevii dela școala profesională de tractoriști din Slatina au reparat toate tractoarele pentru însămînțările de primăvară mai puțin unul, la care lucrează acum. Toți elevii au făcut experiențe cu tractoarele I.A.R. și „Lantz". Dar primul care a încercat tractorul K. D. 35 a fost Ștefan.

Altfel e să conduci tractorul K. D. 35. Aici nu mai e vorba de volan, ci de ambreiaje. Tot Ștefan s-a urcat primul într-un tractor la începutul școlii, atunci cînd nu mai putea să-l oprească. Dar acum elevii nu mai rîdeau, ci urmăreau atenți mișcările făcute de micul tractorist Ștefan ridică privirea și se uită în jur. Din grupul de tractoriști care de care mai agitați îl privi pe Nicolae dînd vesel din mîini. Acesta era primul său prieten și unul dintre cei mai buni elevi din școală. Îi părea rău că e iarnă și că nu poate regla plugul, în brazdă. Dar acum parcă înțelegea sensul vorbelor acelui moș cu mustață lungă, nebărbierit de multă vreme, spuse în tren la plecare: „Apoi să știi țîncule că tractoristul e împăratul ogoarelor".

GH. CIRSTEA

Pe teme economice

Creșterea productivității muncii — cale sigură spre ridicarea nivelului de trai

In țările capitaliste, trusturile încearcă să-i amăgească pe oamenii muncii și mai ales pe cei tineri, cu mirajul căilor senzaționale spre bogăție „A da lovitura" — la bursă, la ruletă, la curse sau, pur și simplu, la drumul mare — iată ce propovăduește pe toate lungimile de undă propaganda dolarului, ca rețetă sigură a înavuțirii. Și totuși, 99 de oameni dintr-o sută mor în aceste țări tot în sărăcie.

Socialismul este prima orînduire care oferă celor ce muncesc o cale adevărată, sigură, spre o viață îndestulată și fericită. El ne învață adevărul că, după ce mijloacele de producție au intrat în stăpînirea poporului muncitor, creșterea nivelului de trai al maselor depinde numai de sporirea producției, a productivității muncii și de reducerea prețului de cost.

Printre factorii care contribue la ridicarea nivelului de trai, un rol deosebit îl are mai ales creșterea continuă a productivității muncii.

CE ESTE PRODUCTIVITATEA MUNCII?

Productivitatea, adică eficacitatea sau rodnicia muncii, se măsoară prin cantitatea de bunuri pe care un om le produce într-o unitate de timp de muncă-oră, zi, etc.

Creșterea productivității se obține prin orice modificări în procesul muncii care reduc timpul necesar pentru fabricarea produselor. In legătură cu aceasta este potrivit să se arate caracterul muncii înmagazinate în fiecare produs.

Orice produs conține în sine o cantitate de muncă trecută — cheltuită dinainte asupra materiei prime din care e alcătuit, pentru prelucrarea ei succesivă, pînă în stadiul actual. Deasemeni, alături de munca trecută, asupra fiecărui obiect aflat în fabricație se adaugă munca executată de lucrătorul care transformă mai departe produsul într-un obiect finit. Această cantitate de muncă se numește muncă vie. Creșterea productivității muncii înseamnă reducerea procentului de muncă vie și mărirea procentului de muncă trecută, în așa fel încît cantitatea totală de muncă înmagazinată în obiectul respectiv să fie totuși în scădere.

PRODUCTIVITATEA MUNCII IN CAPITALISM

Productivitatea muncii depinde și de o serie de factori naturali, permanenți, (bogăția zăcămintelor miniere, condițiile climaterice, etc.) Acești factori, exagerați cu bună știință de către economiștii burghezi, nu au însă decît o importanță secundară. Faptul că din 1929 pînă în 1953, în mare măsură pe seama sporirii productivității muncii, producția industrială a U.R.S.S. a crescut cu 1415 la sută, în timp ce producția industrială a S.U.A. nu s-a mărit decît cu 114 la sută, și aceasta în cea mai mare măsură în contul producției de război, nu se datorește nicidecum faptului că Uniunea Sovietică ar avea o climă de șapte ori mai favorabilă decît Statele Unite. Cu totul altele sînt cauzele acestei diferențe. Invățătura marxist-leninistă ne arată că factorii hotărîtori ai nivelului productivității muncii sînt modul de producție, relațiile sociale de clasă.

Legea fundamentală a capitalismului contemporan, dezvăluind motorul producției capitaliste din zilele noastre — obținerea profitului maxim, scoate la iveală și motivele pentru care în societatea capitalistă mărirea productivității muncii are loc numai într-un ritm lent, cu întreruperi.

Dezvoltarea mijloacelor de producție, mecanizarea, constitue calea cea mai însemnată pentru ridicarea productivității muncii. Mecanizarea reduce considerabil numărul de muncitori necesari pentru fabricarea unui produs. Aceasta însă, în capitalism, nu e o fericire, ci o nenorocire pentru oamenii muncii. Ea înseamnă creșterea șomajului și astfel mărirea rezervei de forță de muncă ieftină. Iar de cîte ori prețul forței de muncă a lucrătorilor scade în acest chip sub prețul mașinilor, de atîtea ori capitaliștii preferă să folosească munca omului în locul utilajului perfecționat.

Chiar revoluția tehnică pe care energia atomică ar putea să o aducă în producție este considerată de către capitaliști ca „nerentabilă". De aceea, monopoliștii se și pregătesc să folosească energia nucleară numai în scopurile politicii agresive a imperialismului american.

Folosind mașinile numai în măsura în care aduc profituri mai mari decât munca manuală, capitaliștii se silesc în schimb să stoarcă tot mai din plin forța fizică a muncitorilor. Intensificarea sălbatecă a muncii — stoarcerea în același durată de timp a unei cantități mai mari de muncă dela lucrători — e obținută în întreprinderile capitaliste prin introducerea unor ritmuri infernale la benzile rulante, sau pur și simplu, ca în aparatul american „charleston" prin înhămarea propriu zisă la o mașină a muncitorului, cu mîinile, picioarele și grumazul.

In prezent, țările capitaliste, și mai ales Statele Unite, sînt amenințate de o furtună puternică: criza care a și început să-și arate colții. Scăderea în S.U.A. a producției față de maximul atins în 1953, ca și concedierile în masă care au loc acum acolo, arată grăitor creșterea nefolosirii utilajului și brațelor de muncă, declinul productivității muncii sociale. Paralel cu aceasta, acolo se practică din plin forțarea eforturilor muncitorilor ocupați în producție.

In această situație, oamenii muncii din țările capitaliste văd tot mai limpede că acolo orice creștere a productivității muncii, ducînd la sporirea profiturilor capitaliste, e legată în acelaș timp de înrăutățirea condițiilor de muncă, de sporirea numărului șomerilor — „oameni de prisos" — de scăderea salariilor și pauperizarea maselor populare. Tot mai mulți sînt aceia care își dau seama că sub stăpînirea trusturilor se petrece un fenomen monstruos: cu cît sporesc productivitatea muncii, cu atît muncitorii trăiesc nu mai bine, ci mai rău și mai rău.

PRODUCTIVITATEA MUNCII IN SOCIALISM

In timp ce relațiile de producție capitaliste constituie o piedică în calea creșterii productivității, acțiunea legii economice fundamentale a socialismului nu numai că oferă condiții prielnice, dar chiar cere imperios sporirea neîncetată a acesteia. Din legea economică fundamentală a socialismului decurge atît faptul că aici dezvoltarea productivității muncii sociale are loc pe baza tehnicii celei mai înalte cît și faptul că scopul sporirii productivității este creșterea și perfecționarea necontenită a producției socialiste în vederea satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale a întregii societăți.

Rolul sporirii productivității muncii în socialism a fost subliniat cu putere de clasicii marxism-leninismului. V. I. Lenin spunea că creșterea productivității muncii e factorul hotărîtor în victoria noului regim social.

Creșterea necontenită a productivității muncii în socialism își are izvorul în cauze obiective, în faptul că aici relațiile de producție sînt mereu, în procesul dezvoltării, puse în concordanță cu progresul forțelor de producție. Totodată, o mare însemnătate au în acest sens factorii subiectivi — conștiința socialistă sădită în oameni de Partidul Comunist. Oamenii muncii eliberați de exploatare, sporesc producția, dezvoltă și folosesc din plin mijloacele de producție, îndemnați de asemenea de stimulenți sociali cum sînt mîndria de a construi socialismul și comunismul, patriotismul sovietic, convingerea că lucrează pentru sine, pentru bunăstarea lor și a tuturor oamenilor muncii.

Entuziasmul celor ce muncesc este întărit în economia socialistă de cointeresarea materială — de faptul că fiecare este răsplătit după cantitatea și calitatea muncii depuse.

Ritmul rapid al creșterii productivității muncii în U.R.S.S. a dovedit grăitor superioritatea sistemului socialist asupra celui capitalist. Mărirea productivității muncii a contribuit din plin la industrializarea socialistă a Uniunii Sovietice, la făurirea industriei sale grele, cea mai înaintată din lume, temelia temeliilor economiei sovietice. Aceasta a creat premizele creșterii continue a bunăstării a oamenilor sovietici.

Pe baza victoriilor obținute în industrializarea socialistă, popoarele U.R.S.S., sub conducerea Partidului Comunist, luptă astăzi pentru îndeplinirea programului de dezvoltare rapidă a agriculturii, industriei ușoare și alimentare, a comerțului. In timp ce în țările capitaliste are loc sărăcirea maselor, oamenii sovietici obțin nemijlocit, prin sporirea productivității muncii, crearea unei bogății de produse de consum popular, factor de seamă în ridicarea nivelului de trai, în făurirea belșugului propriu epocii comuniste.

★

Sarcina construirii socialismului în patria noastră face necesară creșterea productivității muncii pe baza întăririi și lărgirii elementelor socialiste în economie. Așa cum a arătat I. V. Stalin, nouă nu ne trebue orice fel de creștere a productivității muncii, ci numai o asemenea creștere a productivității care să asigure dominația elementelor socialiste asupra celor capitaliste.

Trecerea principalelor mijloace de producție industrială în stăpînirea celor ce muncesc a creat condițiile necesare pentru sporirea continuă a productivității muncii în R.P.R. In cursul îndeplinirii planului cincinal rodnicia muncii crește neîncetat. Un puternic succes al economiei noastre este remarcat de recentul comunicat cu privire la îndeplinirea planului de stat pe 1953, care arată că în acest an productivitatea muncii a crescut în principalele ramuri ale industriei față de 1952 cu procente variind între 3% (industria de pielărie și cauciuc și 17.6% (industria electrotehnică).

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19-20 august 1953 a trasat un larg program de măsuri economice menit să ducă într-un timp scurt la ridicarea simțitoare a nivelului de trai al celor ce muncesc. Mărirea productivității muncii este o sarcină principală pentru îndeplinirea acestui obiectiv fundamental al politicii partidului nostru.

Partidul și guvernul dezvoltă neîncetat formațiunea socialistă care este baza indestructibilă a sporirii productivității muncii în țara noastră. Deasemeni, micii meseriași și țăranii muncitori sînt lămuriți cu răbdare asupra avantajelor pe care le au unindu-se în cooperative și gospodării colective, în care productivitatea muncii are condiții de continuă creștere.

Totodată rezervele de sporire a productivității în formațiunea micii producții de mărfuri nu sînt încă epuizate. Mobilizarea acestor rezerve prin stimularea producției care contribue la sporirea bunurilor de larg consum servește intereselor poporului muncitor.

Pentru sporirea productivității muncii, statul nostru democrat-popular ia necontenit măsurile necesare. Indeplinind cerințele legii dezvoltării planice, proporționale a economiei naționale, și efectuînd planificarea industriei și sectorului socialist din agricultură, partidul și guvernul prevăd mecanizarea tot mai puternică a producției, îmbunătățirea organizării muncii în întreprinderi, creșterea pe scară largă a cadrelor calificate. Acestea sînt căile hotărîtoare ale măririi productivității muncii.

Anul trecut, cu toate succesele obținute, în multe întreprinderi creșterea productivității muncii nu a fost însă o preocupare permanentă. Din cauza neglijării calificării muncitorilor, a lipsurilor în organizarea muncii și în aplicarea noilor metode de muncă, ca și din cauza altor factori, numeroase întreprinderi au obținut creșteri mici ale productivității muncii față de posibilitățile lor interne, sau nu și-au îndeplinit obligațiile în vederea sporirii productivității. Sarcinile de plan pe 1954 cer lichidarea hotărîtă a acestor lipsuri.

Prevederile organelor conducătoare constitue însă numai o singură latură a măsurilor care pot fi luate pentru sporirea continuă a productivității. Partidul nostru ne arată că în lupta pentru ridicarea nivelului de trai, rolul hotărîtor îl au oamenii muncii înșiși, munca lor liberă și entuziastă. Măsurile de stat pot fi realizate doar prin inițiativa și avîntul creator al maselor manifestat în întrecerea socialistă și mișcarea stahanovistă. Acestea complectează în mod fericit sarcinile planului și îmbinate cu ele oferă singura imagine justă a ceeace trebue făcut pentru creșterea continuă a productivității muncii în țara noastră.

Tineretul constitue un detașament important al clasei muncitoare și țărănimii muncitoare. Tinerii muncitori și țărani muncitori, tinerii tehnicieni și ingineri, propagandiști și activiști utemiști, au posibilități din cele mai mari de a contribui la sporirea productivității. Studierea căilor de creștere a productivității muncii, a experienței înaintate dobîndite de tinerii stahanoviști și fruntași în producție pe acest tărîm, și aplicarea cunoștințelor dobîndite în întrecere, au mare însemnătate în lupta pentru îndeplinirea cincinalului, pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

CAILE DE CREȘTERE A PRODUCTIVITĂȚII MUNCII

Tehnica nouă. In socialism, baza materială a creșterii productivității muncii este mecanizarea, introducerea în producție a tehnicii înaintate. La noi, mecanizarea muncilor grele și a celor cu un mare volum de muncă folosește nu numai reducerii prețului de cost al proceselor de muncă respective; ea servește economisirii și ușurării muncii, pentru a face munca oamenilor mai plăcută și mai lipsită de pericole.

In țara noastră, în anii regimului democrației populare, a fost creată și s-a dezvoltat o puternică industrie de mașini.

Cu ajutorul U.R.S.S. și al țărilor de democrație populară frățești, întreprinderile industriale din R.P.R. sînt dotate în măsură crescîndă cu utilaj modern. Se desfășoară mecanizarea agriculturii.

In aceste condiții productivitatea muncii depinde tot mai puțin de intensificarea muncii fizice, și tot mai mult de intensificarea folosirii utilajului. De aci decurge rolul hotărîtor pe care îl are în economia noastră utilizarea din plin a tuturor capacităților de producție.

In întrecerea socialistă oamenii muncii luptă pentru atingerea și depășirea indicilor tehnico-economici de folosire a utilajului. Gradul de utilizare în timp a mașinilor (folosirea extensivă) este cu atît mai mare cu cît timpii morți sînt mai reduși. De aceasta și-a dat bine seama brigada utemistă stahanovistă condusă de tov. Pulu Sile dela secția automotoare a uzinelor „23 August", în vreme ce echipa vecină a tov. Stratulat Mihai, din pricină că nu se îngrijește să-și procure din timp oxigen și carbid pentru aparatele de sudură, are timpi morți și e silită să caute în timpul schimbului materiale „cu împrumut", brigada utemistă, care se aprovizionează cu grijă din vreme cu tot ceea ce este necesar, folosește din plin aparatele de sudură și astfel obține depășiri mari de normă.

Pentru folosirea extensivă a utilajului e foarte nimerită metoda stahanovistei sovietice Antonina Jandarova, preluarea schimbului din mers fără întreruperea lucrului.

De mare însemnătate este ca mașinile să fie bine îngrijite și reparate la timp. Astfel se evită întreruperile în funcționarea utilajului, atît de dăunătoare producției.

Pentru folosirea intensivă a tehnicii, o mare importanță s-au dovedit să aibă deasemeni metodele rapide de lucru. Realizările în tăierea rapidă (Bâcov-Bortchevici) și intensivă (Colesov) a metalelor în forajul rapid, în zidăria rapidă (Orlov), în elaborarea șarjelor rapide (Matulineț și Macar Mazai) oferă exemple însuflețitoare de mărire a productivității muncii.

O dovadă de aplicare creatoare, stahanovistă a cerințelor măririi productivității în privința utilizării tehnicii noi, este inițiativa tov. Vasu Nicolae, Erou al Muncii Socialiste. Folosirea maximală a tehnicii — mișcarea pornită de renumitul strungar — este urmărită de el atît extensiv cît și intensiv prin aplicarea simultană a unui complex de metode sovietice.

Reducerea consumului de muncă vie pe unitatea de produs este strîns legată de trecerea la lucrul la mai multe mașini. Sînt numeroase tinerele muncitoare care lucrînd la mai multe războaie sau mașini de filat și folosind totodată din plin utilajele au atins indici înalți de productivitate. Iată, în

Din experiența Comsomolului

Ținînd seama de propunerile comsomoliștilor

Aceasta s-a întîmplat cu cîtva timp după conferința comsomolistă de dare de seamă și alegeri din uzină. In secția electrică au venit membrii brigăzii-raid din uzină, comsomoliștii: Alexandr Solodov — strungar, topitorul Ivan Cecalov și secretarul biroului de comsomol dela furnal, Nicolai Bodricov. Ei au fost întîmpinați de tovarășul Gulchevici, șeful secției.

— In ceea ce privește economia, la noi totul e în ordine, — i-a asigurat el.

Dar membrii brigăzii nu s-au grăbit să plece.

Dumneata spui că totul e în ordine, dar toată ziua ard în secție cele cinci lămpi, — a remarcat Nicolai Bodricov.

— Astea sunt fleacuri...

— Totuși, prin asemenea fleacuri se face o risipă mare de energie electrică, — au răspuns comsomoliștii.

La secția mecanică de reparații ei au descoperit de ce se face risipă de metal. Strungarii le-au spus următoarele:

— Ni se dă un lingou de 40 milimetri. Și ni se cere să facem din acesta o piesă cu un diametru de 15 milimetri. Vrînd, nevrînd, se face o risipă de metal. Membrii brigăzii-raid au ajuns la concluzia că la secția de aprovizionare trebue căutată cauza acestei situații pentrucă acolo nu se urmărește ca lingourile să aibă o toleranță normală.

Membrii brigăzii-raid au raportat direcției uzinei rezultatele acestui raid.

— Deci, o sarcină a conferinței comsomoliste a fost deja îndeplinită, — a spus Ghenadi Pușcariov, membru în comitet, responsabil cu sectorul de producție.

Dar timpul a arătat că mai sunt lipsuri. Au trecut două săptămîni și în loc să se risipească mai puțin material acum se risipea mai mult. In acest timp în uzină, s-au risipit aproape 500 tone de cocs. Ce-i de făcut? Am adunat agitatorii. Le-am cerut să organizeze, pe secții și schimburi, discuții despre economisirea materialelor. Dar nici acest lucru nu a dat rezultate.

Lăcătușul Alexandr Savciuc, membru în comitet, a propus să se discute rezultatele raidului la o adunare deschisă de comsomol.

Așa au și făcut. G. N. Zavialov, director adjunct al uzinei, a ținut un referat. El a arătat ce pagube aduce întreprinderii risipa de materiale, a sfătuit pe comsomoliști cum trebue să procedeze pentru a evita risipa. După aceasta au luat cuvîntul tinerii muncitori. Ei au criticat pe tovarășii care dau rebuturi, au arătat că organizațiile comsomoliste din secții nu luptă pentru a dezvolta în rîndul tineretului o atitudine plină de grijă față de bunul statului.

Adunarea ne-a fost de mare folos. După această adunare tot tineretul a început să lupte pentru economisirea materialelor. Și acest lucru a dat roade în ultimul timp. S-a redus risipa de materii prime și materiale.

Conferința a dat sarcină noului comitet să cunoască mai bine problemele de producție, să ajute tinerilor muncitori să-și însușească metodele înaintate de muncă. Iată cum traducem în viață această propunere.

La mijlocul lunii noembrie, în secția mecanică de reparații a apărut la loc de cinste un anunț-fulger: „Astăzi strungarul Alexandr Solodov, aplicînd metoda de tăiere rapidă, a îndeplinit norma pe 18 luni". Acest fapt a fost imediat discutat în toate secțiile. Comitetul a rugat pe Solodov să împărtășească tovarășilor săi cum a reușit să obțină acest succes. El a primit cu plăcere. La puțin timp după aceasta, cîțiva muncitori din uzină au și trecut să aplice metoda de tăiere rapidă.

Cei prezenți la conferință au criticat atunci comitetul de comsomol pentru faptul că el s-a ocupat în mod formal de întrecere.

In prezent, organizațiile comsomoliste ale secțiilor nu se mai ocupă cu întrecerea în general, ci în mod concret. Ele ajută fiecărui muncitor tînăr să obțină o productivitate înaltă a muncii. Astfel, comsomolistul Ivancenco, dela secția cazangerie, lucra bine, își îndeplinea norma. Dar într-o discuție avută cu secretarul biroului de comsomol el a spus:

— Eu aș putea lucra și mai bine.

— Și dece nu lucrezi mai bine? Cine nu-ți dă voie

— Administrația noastră nu-mi dă voie. Inainte de a intra în armată eu am fost încadrat în categoria 5-a iar în prezent eu sunt încadrat în categoria 3-a. Pentru mine lucrările astea sunt un fleac. De cîte ori am vorbit despre acest lucru dar nimeni nu mi-a dat atenție.

După această discuție, au fost luate măsuri Ivancenco a început să execute lucrări de categoria 5-a.

Comsomoliștii ne-au criticat pentrucă nu ne ocupam de învățămîntul tehnic al tinerilor muncitori. Noi am pus această problemă în fața administrației. Și iată că în fiecare secție au fost create cercuri pentru însușirea minimelor tehnice. Peste 300 de oameni învață în 19 școli unde se capătă cunoștințe de înaltă calificare. Aceasta este desigur un lucru bun. Dar noi avem și aici încă multe de făcut. Muncitorii se plîng că în școli și în cercuri lecțiile decurg monoton, nu se aduc fapte concrete, convingătoare din viața uzinei noastre, nu se face schimb de experiență. Impreună cu direcția uzinei noi căutăm să înlăturăm această lipsă.

La conferință comsomoliștii au spus:

— Inainte de începerea noului an de învățămînt în școala serală, membrii comitetului au rostit multe cuvinte mari despre folosul învățămîntului. Dar și fără aceasta tineretul învață cu plăcere. Iar voi v-ați liniștit: s-a înscris muncitorul la școală — înseamnă că totul e în ordine. In prezent, mulți au abandonat învățătura dar comitetul nu știe nimic despre asta.

Lucrul acesta e just. De curînd s-a întîmplat un asemenea caz. Intîlnesc în secție pe comsomolista Valea Condrașova și o întreb:

— Ei, cum mai merge cu clasa 10-a?

— Nu sunt în clasa 10-a... M-am retras dela școală.

— Tu ai învățat doar trei ani. Cum așa?

— Acum nu pot, nu am forțe suficiente.

S-a dovedit că ea nu avea motive serioase. Obiectele care se învață în clasa a 10-a sînt grele și Valea se temuse că nu va putea face față. Același lucru s-a întîmplat și cu Valea Pușcova din secția 9-a. Noi am discutat cu fetele, le-am convins și ele continuă acum să învețe.

Activiștii comsomoliști urmăresc cu [illegible] rezultatele obținute de elevi, îi ajută. Odată a venit la comitet Masa [illegible], secretara organizației comsomoliste dela secția control tehnic și a spus:

— Eu am trei comsomoliști care sînt slabi la matematică. Trebuie să-i ajutăm căci altfel se vor retrage dela școală.

Noi ne-am sfătuit și am hotărît să rugăm pe unul din ingineri să-i ajute. Ne-am adresat Victoriei Svet. Ea a primit cu bucurie.

De curînd, unul dintre acești muncitori, [illegible], a venit la comitet și a spus: „[illegible]".

Noi am început să ne preocupăm mai mult și de viața de zi cu zi a tineretului. Secretarii organizațiilor comsomoliste din secții, membrii comitetului de comsomol au vizitat de multe ori după conferință căminul. Ei au obținut ca peste tot să existe aparate de radio iar în camerele fetelor să fie instalate dulapuri speciale pentru salopete. Alexandr Savciuc și Vasili Monahov, membri în comitet au ținut de cîteva ori conferințe în cămin.

Astfel îndeplinim noi hotărîrile conferinței comsomoliste. Desigur avem încă multe lipsuri în munca noastră, nu toate merg încă bine. Dar noi depunem toate eforturile pentru a îndeplini sarcinile ce ne stau în față.

M. ȘULENCOVA
secretară a comitetului comsomolist dela uzina metalurgică din Novotulsc

(din „Comsomolscaia Pravda" Nr. 5/1954)

In luptă cu nămeții

TINERETUL UZINEI

Pe tot întinsul țării, în orașe și sate, continuă să se desfășoare intens acțiunea patriotică de dezăpezire. Sute de mii de cetățeni răspunzînd chemărilor sfaturilor populare își dau contribuția lor voluntară, lucrînd în orele libere la eliberarea străzilor, a căilor ce duc spre creșe și școli și la transportarea zăpezii în afara Capitalei. La această acțiune tinerii din fabrici și uzine, școli, facultăți, magazine și instituții publice participă cu entuziasm, răspunzînd astfel cu cinste Apelului Comitetului Central al U.T.M.

3 brigăzi de dezăpezire

La fabrica „Boleslav Bierut" sînt mobilizate la munca de înlăturare a nămeților în afară de vîrstnici, trei brigăzi de tineret.

Nu au nici un nume deosebit, pentru simplul motiv că nimeni nu s-a gîndit să le dea vreunul. Fiecare poartă numele secției din fabrică. Nu au nici o evidență precisă despre tot ceiace s-a lucrat, metru cu metru, deoarece au pus toți mîna pe lopată și-au svîrlit cu nădejde zăpada fără să se mai uite îndărăt.

Așa sînt tinerii dela „Boleslav Bierut": inimoși și aprigi la treabă iar atunci cînd au în mijlocul lor pe secretarul organizației U.T.M., parcă le ard palmele. Nimic nu-i mai oprește din lucru: nici viscolul pătrunzător, nici gerul nici oboseala.

Deaceea, se vede, brigăzile acestea „ale zăpezii" cum se numesc, nu au grafice și situații de întrecere. In schimb se muncește cu avînt și doar secretarul organizației de fabrică, Vlad Gheorghe, are o socoteală anume: el a trecut pe la fiecare sector repartizat de brigadă, a lucrat împreună cu ei, a stat de vorbă cu tinerii. Responsabilii brigăzilor cunosc obiceiul secretarului: din felul cum le privește munca, după cum le strînge mîna mai tare sau mai [illegible], ei cunosc cum stau față de celelalte brigăzi în întrecerea pe fabrică.

In orice caz, toți tinerii din fabrică au dreptul să fie mulțumiți de munca lor. Intreaga șosea dela fabrica lor și pînă la Mogoșoaia este acum curățită de nămeți.

O listă de evidențiați

Secretarul își conduse oaspeții pînă la ușă și se întoarse îngîndurat la birou. Să facă o listă cu utemiștii evidențiați în munca de dezăpezire? Dar pe cine să treacă mai întîi? Cîțiva — [illegible] — pe cei mai buni! Dar poți să alegi cîțiva cînd toți utemiștii [illegible] la fel, cu entuziasm și [illegible].

Tovarășul dela comitetul raional îi vorbise [illegible] și pe care el, tinerii dela „Boleslav Bierut" n-ar fi dorit [illegible].

Se apropie de fereastră și privi afară. In curtea largă, printre nămeți, se desluseau siluetele tinerilor din brigada lui Mihalache Dumitru dela mecanică-regie, ce lucrau la eliberarea curții de gheață. Acolo își avea sectorul de lucru utemiștii din această secție.

Ce-ar fi să-i propună pe ei? Era doar cea mai bună brigadă. Nu-i vorbă că și cei dela laminoare n-au pierdut vremea de geaba. Secretarul își aminti cînd trecea prin sectorul lor, cu cît suflet lucrau acolo tinerii. Il cunoaște bine pe responsabilul lor, pe Sava Dumitru. Știa că este un om inimos care conduce brigada mai mult cu faptele decît cu vorba. Dar și cei dela „administrativă" nu s-au lăsat mai prejos. Au și ei succese cu care se mîndresc. Atunci pe cine să evidențieze?

Pe peretele clădirii din fața ferestrei sale cîțiva muncitori se străduiau să desprindă un bloc mare de gheață ce se formase dela acoperiș pînă jos la asfaltul înghețat. Secretarul recunoscu pe cel de pe scară: era stahanovistul Tănăsache Preda, responsabilul brigăzii utemiste de stahanoviști. Jos, lucrau Șerban Petre și Mavrodin Niculae. Preda lovea cu ranga în blocul de gheață căutînd să-l desprindă de perete. „Acum", — îi spuse secretarul, de parcă stahanovistul l-ar fi putut auzi. Insfîrșit blocul se desprinse și căzu la pămînt.

„Să scriu și despre ei" — se hotărî secretarul privind în urma tinerilor ce dislocau acum un alt bloc de gheață de pe acoperiș.

Un claxon de mașină îl făcu să tresară și prin fereastra cabinei Vasile, șoferul dela aprovizionare îi salută vesel, trecînd înainte spre poartă.

„De Vasile, neapărat trebue să pomenesc — îl trecu și pe acesta secretarul pe listă. Doar a muncit atît în zilele grele..."

Șoferul dela „aprovizionare"

Este un tînăr înalt, svelt și vioi: Vasile Andreescu, șoferul de pe camioneta [illegible] — cum îi spun toți. Este singurul tînăr și utemist de la secția auto. Dar el nu se simte izolat, stingher căci toată activitatea, toată munca lui se revarsă [illegible] din fabrică. Să nu credeți că el a cărat cu autocamionul lui de nici o tonă munți de zăpadă. Da de unde. Mașina lui n-a dus un firicel de nea în afară de aceea care s-a prins pe roți și pe scări în drumurile sale. Și totuși, cît de multe a făcut el în zilele acestea. De cum a început să se deslușească o cărare pe București-Noi, tînărul Vasile nu-și mai găsea astîmpăr.

— Eu, meștere, îi dau drumul — se învîrtea el pe lîngă șeful de atelier. Nu mai pot sta locului. Mașina rugineşte în garaj, iar oamenii își frîng spinarea cu sacii de pîine și alimente de la zeci de kilometri. Eu iau „plinul" și pornesc „tancheta" mea. Răzbesc eu, ai să vezi.

Cînd vrea ceva Andreescu, poți să te sbați în toate chipurile căci pînă la urmă tot ca el iese. Este adevărat că a pătimit multe cu mașinuța lui pe străzi în zilele ce au trecut. Dar cînd ai ca el o inimă tînără, mîini harnice și îndemînatice și mai ales o lopată în spatele mașinii nu se poate să nu reușești. Pornea, se lupta cu nămeții, urca pe dîmburi ca apoi să înoate în zăpadă. Cobora de la volan apuca lopata și ieșea astfel din nămeți. Repara pe loc o defecțiune, lipea pe drum vreun cauciuc spart, se vîra sub mașină să strîngă vreun șurub; pînă la urmă Vasile se întorcea cu pîinea, carnea și celelalte alimente pentru cantină. Dar parcă numai cu acest lucru s-a ocupat el atunci. Deodată s-a văzut că toți au nevoie de el:

— Vasile, te rog, încă un drum. Trebuie să aduci asta și asta.

Și Vasile fără să se supere — nu este deloc un om îngîmfat și supărăcios — făcea din nou „plinul" și pornea pe acelaș drum să înfrunte iar zăpada, viscolul, penele de cauciuc. Dar toți l-au cunoscut cu adevărat pe Vasile în ziua aceea de viscol. Se îmbolnăvise un tovarăș: Moise Niculae de la presă. Trebuia dus degrabă la spital. Cine putea să înfrunte nămeții, viscolul, toate? Vasile l-a așezat grijuliu, ca pe un frate, în mașina lui, a pornit motorul și l-a dus încet dar sigur — să nu-l zdruncine — la spital. Cînd la fabrică a sosit vestea că Moise a scăpat și acum se vindecă, Vasile s-a însenințat și a zîmbit larg — așa cum numai el știe să zîmbească. L-au căutat tovarășii să-i mulțumească, să-l felicite dar nu a fost de găsit. Se vîrîse nu știu pe unde. Trebuie să vă spun că Vasile este un om căruia nu-i place să fie lăudat și felicitat. Se înroșește, se fîstîcește și își face de lucru cu cheia de contact. Așa este el și nu-i chip să-l schimbi. Ce să-i faci?

GH. CREMENE

Solemnitatea decorării unor oameni ai culturii

La Prezidiul Marii Adunări Naționale a avut loc miercuri la amiază solemnitatea decorării unor oameni ai culturii.

Au fost de față tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, acad. M. Sadoveanu și M. Mujic, vicepreședinți ai prezidiului Marii Adunări Naționale, Constanța Crăciun, ministrul Culturii, Gh. Marussi, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale și alții.

Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a înmînat scriitorului Marcel Breslașu Ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa a 3-a. Apoi, a fost înmînat Ordinul Muncii clasa a 3-a unor actori și angajați dela teatre din Capitală și provincie, pentru merite în activitatea artistică și cu prilejul împlinirii a 5 ani de activitate a Teatrului de stat din Arad, Teatrului de stat din Brăila, Teatrului Maghiar de stat din Cluj, Teatrului evreesc de stat din București, Teatrului maghiar de stat din Oradea, Teatrului de stat din Ploești, Teatrului de stat din Pitești, Teatrului de stat din Reșița, Teatrului de stat din Sibiu, Teatrului maghiar de stat din Sf. Gheorghe, Teatrului de stat din Orașul Stalin, Teatrului secuiesc de stat din Tg. Mureș, Teatrului evreesc de stat din Iași și Teatrului de stat din Timișoara.

Cei decorați sunt următorii: Bodi Elena Mihuță, actriță, Antoniu Nicolae, actor, Deesi Eugen, actor, Ionescu Titu Vedea, actor, Iordănescu Ștefan, actor, Iliescu Costin, director, Bergman Arthur, director adj., Lebli Bernard, director, Havis Isac, actor, Schwartzman Hary, dirijor, Dinescu Ion, regizor, Matcaboji Mircea, pictor, Senkalszky Andrei, actor, Flora Eugen, actor, Dorian Ileana, actriță, Kömüves Nagy Ludovic, regizor, Morțun Constantin, actor, Antonova Mania, actriță, Rocoș Ovidiu, actor, Nedeianu Manu, actor, Alexandrescu Caramanlău, pictor, Davidoglu Maria, actriță, Lascăr Ion, actor, Veniaș Nicolae, actor, Dăncinescu Ștefan, actor, Foca Elena, actriță, Paraschivescu Petrone, actor, Șubă Nicolae, actor, Schapira Izo, director, Friedman Solomon, actor, Solti Nicolae, actor, Dukasz Ana, actriță, Grof Ladislau, regizor, Georgescu Nicolae, director, Athanasiade Renee Annie, actriță, Neleanu Ioan, director adjunct, Obreja Eugen, actor, Ionescu Ana, (Nely Constantinescu) actriță, Niculescu Cristian, actor, Caragiu Toma, director, Almajan Elena, actriță, Varduca Paul, actor, Avram Mircea, șef de serviciu, Barcaroiu Constantin, actor, Tudose Nicolae, maestru coordonator de scenă, Barcan Nicolae, director, Puricescu Magdalena (Maud Mary) actriță, Brezeanu Vasile, actor, Király Iosif, actor, Kovacs Mester Ecaterina, actriță, Fekete Iuliu, actor, Voicu Pepino Valeria (Voiculescu Valy) actriță, Pîrîianu Marin, director, Koszegi Margareta, actriță, Horin Luiza (Hamvay Lucy) actriță, Andrasi Martin, actor, Bereczky Carol, șef tîmplar, Moruzan Eugenia, actriță, Ghițescu Traian, director.

Felicitîndu-i pe cei distinși cu înaltele Ordine ale Republicii noastre, tovarășul Dr. Petru Groza le-a urat noi succese în muncă, pentru dezvoltarea mai departe a artei și culturii în țara noastră, pentru continua ridicare a nivelului cultural al poporului muncitor.

In numele celor decorați au răspuns Marin Pîrîianu, directorul Teatrului de stat din Orașul Stalin, și Ladislau Grof, regizor al Teatrului maghiar de stat din Oradea.

Deschiderea festivă a „Săptămînii filmului" din R. D. Germană

Miercuri seara a avut loc în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei, sub Auspiciile Ministerului Culturii și Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, deschiderea festivă a „Săptămînii filmului din R. D. Germană".

A fost prezentat filmul documentar în culori „Am fost în București" care redă aspecte de la cel de al 4-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie și filmul artistic în culori „Povestea micului cocoșat". (Agerpres)

Un cerc de studii pentru studenții fără frecvență

Pe lîngă numărul mare de tineri ai orașului Ploești care urmează cursurile cu frecvență la diferite facultăți sînt și tineri care lucrează în uzine, fabrici și instituții și care urmează diferite facultăți fără frecvență. Pentru a le veni în ajutorul însușirii temeinice a materiilor de specialitate, Direcția Metodică din Ministerul Invățămîntului a luat măsuri să se înființeze cercuri de studii.

Pe lîngă Școala Medie de 10 ani „I. L. Caragiale" din Ploești nu de mult a luat ființă un cerc permanent de studii al studenților fără frecvență, care se ține de două ori pe săptămînă: miercurea și vinerea. Numărul studenților din orașul și regiunea Ploești ce urmează cursurile acestui cerc este destul de însemnat. La acest cerc studenții fără frecvență dela facultățile de mecanică, metalurgie, energetică, construcții, de la Institutul de Petrol și Gaze din București, precum și dela alte facultăți primesc un prețios ajutor din partea corpului de profesori ai Școlii Medii de 10 ani „I. L. Caragiale". Cu interes participă cei peste [illegible] studenți fără frecvență de la Institutul de Petrol și Gaze la orele de curs, consultații și seminarii. De asemeni, cei 37 studenți de la Facultatea de Energetică precum și cei 14 studenți din anul I și II de la I.S.E.P. urmează cu regularitate acest cerc. Aici ei primesc ajutor pentru întocmirea lucrărilor de control care trebuiesc trimise facultăților.

In scurtul timp al funcționării acestui cerc de studii s-au remarcat prin participarea regulată la lecții, seminarii și consultații numeroși studenți printre care tovarășii: Rășcan Constantin, student anul I la Institutul de Petrol și Gaze din București, Cernat Ion din anul I al Facultății Metalurgice a Institutului Politehnic din București, Muțiu Nicolae, de la Facultatea de Mecanică din București și alții.

Pentru studenții înscriși la Facultatea de Matematică și Fizică, pe lîngă lecțiile și seminariile ce se țin în cadrul acestui cerc se fac ore de consultații și lecții practice în laboratorul de fizică al Școlii Medii de 10 ani „I. L. Caragiale". O contribuție de seamă la pregătirea studenților fără frecvență din orașul și regiunea Ploești o dă tovarășul inginer Negoiță Ion dela A.S.I.T. care predă matematica și rezistența materialelor. El îi ajută să îmbine lecțiile predate cu practica în producție mai ales pe acei studenți care lucrează în uzinele orașului Ploești. Sînt mulți alți tovarăși profesori care se străduiesc să ajute pe studenții fără frecvență, cu toate că predau și ore elevilor Școlii Medii de 10 ani. Printre aceștia se numără și tovarășul profesor Vasile Constantin care răspunde în mod direct de activitatea acestui cerc.

PUIU NICOLAE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploești

tabelul de mai jos, cîteva cifre comparative despre nivelul productivității muncii atins în brigada utemistă nr. 1 din secția țesătorie dela fabrica „Dorobanțul", condusă de tov. Alexandrina Nedelea, față de rezultatele medii obținute pe întreprindere.

Numărul mediu al războaielor deservite de o țesătoare și producția zilnică realizată de ea

Anii	In medie pe fabrică		In brigada utemistă nr. 1	
	Numărul războaielor deservite	Metri de țesături în 8 ore	Numărul războaielor deservite	Metri de țesături în 8 ore
1952	1,79	35,5	1,84	37,6
1953	2	39,7	2	43,6

Ce arată aceste cifre? In primul rînd, că brigada a fost un factor stimulativ în trecerea la mai multe războaie. In al doilea rînd, că și atunci cînd lucrau la mai multe războaie decît alte lucrătoare, și astazi, cînd lucrează la același număr de mașini ca ele, membrele brigăzii utemiste obțin, folosind mai din plin utilajul, o producție mai mare.

Folosirea din plin a utilajului și lucrul la mai multe mașini nu sînt singurele mijloace accesibile fiecărui muncitor sau tehnician pentru a spori productivitatea pe calea mecanizării.

Un rol de seamă în sporirea productivității muncii îl au inovațiile și raționalizările, expresie a capacității de creație a clasei muncitoare. Eficacitatea economică a tehnicii moderne este deasemeni mult mărită de introducerea în întreprinderi prin mijloace locale, a micii mecanizări. Construirea unor benzi rulante, transportoare sau macarale ușoare, dispozitive care înlesnesc procesul tehnologic — iată realizări la îndemîna tineretului din orice întreprindere, lucruri în aparență mici, dar care au un mare efect pozitiv în privința sporirii productivității muncii.

Organizarea muncii. Progresul tehnicii cere ca formele de organizare a producției să se schimbe treptat, în funcție de noile condiții. Formele înaintate de organizare în muncă, cum sînt — de pildă — brigăzile utemiste, asigură o mult mai rapidă creștere a productivității muncii tineretului decît vechile echipe și partizi. Pentru tinerii maiștri și tehnicieni este deaceea important să nu se cramponeze de vechile forme de organizare ca de ceva veșnic și de neînlocuit.

In lupta pentru realizarea programului de măsuri economice trasat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953 o mare însemnătate o are aplicarea în întreprinderi a unor măsuri tehnico-organizatorice bine chibzuite. Tineretul poate alătura acestor măsuri luate de conducerea întreprinderii forme avansate de organizare a întrecerii, metode stahanoviste care sporesc mult productivitatea muncii.

Și acum un număr considerabil de tineri aplică metode avansate de muncă. Extinderea experienței lor în rîndurile tineretului ar duce însă la o și mai grabnică sporire a productivității. Este o sarcină de prim ordin a organizațiilor U.T.M. să facă din rezultatele fruntașilor rezultate ale masei de tineret din producție.

Pentru desfășurarea normală și un randament ridicat al procesului de producție, organizarea locului de muncă și asigurarea unei curățenii excelente ar trebui mai mult apreciată de către activul utemist. In vederea organizării locului de muncă și asigurării unei înalte culturi în producție, metoda stahanovistului sovietic Voroșin oferă tineretului un program concret de acțiune.

O altă metodă stahanovistă pentru organizarea socialistă a muncii este metoda graficului orar. Această realizare a stahanovistei sovietice Valentina Hrisanova oferă posibilitatea îndeplinirii unei munci ritmice nu numai în fiecare zi, ci și în fiecare ceas. El face cu putință să se descopere greutățile în aprovizionare în fiecare oră, și să asigure cu regularitate îndeplinirea planului lunar înainte de termen. Un mare ajutor au dat graficele orare tineretului dela uzinele de tractoare din Orașul Stalin, și deaceia este de criticat faptul că în prezent comitetul U.T.M. de aci tolerează ca o serie de grafice orare să stea nefolosite, cu becurile stinse.

In socialism munca este o obligație morală a fiecărui cetățean. Tot o asemenea obligație, izvorîtă în mod necesar din caracterul procesului de muncă, este disciplina. In timp ce în capitalism disciplina era păstrată împotriva dorinței muncitorilor, ca o armă în mîinile capitaliștilor, necesară menținerii exploatării, dimpotrivă, în socialism disciplina se bazează pe consimțirea liberă a fiecărui participant la munca socială. Caracterul liber consimțit al disciplinei nu înseamnă însă că aceasta exclude luarea de măsuri împotriva acelei minorități care nu vrea să respecte regulile de organizare a muncii și care astfel pune piedici măririi productivității muncii și desfășurării normale a producției.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri în legătură cu îmbunătățirea sistemului de salarizare și mărirea productivității muncii subliniază necesitatea întăririi disciplinei, a reducerii absențelor nemotivate și celor motivate cu ușurință de către conducerile administrative. Pentru a contribui la mărirea productivității muncii, tineretul trebue să ia poziție cu hotărîre împotriva oricărei manifestări de chiul și indisciplină. Discutarea în adunările generale U.T.M. a atitudinii indisciplinate a unor utemiști și luarea de măsuri corespunzătoare s-a dovedit a fi un mijloc eficace pentru educarea tinerilor în spiritul noii atitudini față de muncă.

Un factor de mare însemnătate în sporirea productivității muncii este aplicarea principiului socialist de repartiție după cantitatea și calitatea muncii depuse, care asigură antrenarea celor ce muncesc la construcția socialismului nu numai datorită elanului lor, ci, prin intermediul elanului pe baza cointeresării materiale. Nerespectarea acestui principiu în unele ramuri industriale a avut ca efect creșterea într-o măsură insuficientă a productivității muncii. In prezent, partidul și guvernul pun ca sarcină lichidarea oricărei tendințe de nivelare între salariile celor necalificați și celor calificați, între salariile celor care lucrează în condiții normale și celor care lucrează în condiții mai grele între salariile celor care lucrează în regie și celor care lucrează în acord. Pentru aplicarea noului sistem de salarizare organizațiile U.T.M. trebuie să contribue ca salariul să oglindească aportul fiecărui tînăr muncitor la mărirea producției, îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost. Numai în acest fel salarizarea va deveni peste tot pentru tineretul nostru o pîrghie puternică în vederea ridicării productivității muncii și, pe această bază, a creșterii salariului real.

Calificarea. Mecanizarea procesului de producție face necesară în mod obiectiv ridicarea calificării.

Se știe că în capitalism, mecanizarea este legată nu numai de diviziunea normală a muncii ci și de fracționarea funcțiilor muncitorilor pînă acolo încît un lucrător nu este folosit decît ca să învîrtească un anume șurub. Dimpotrivă, în socialism, diviziunea muncii se îmbină cu specializarea muncitorilor și cu lărgirea orizontului lor tehnic, și de aceea cu cît tehnica este mai complexă cu atît cerințele pentru calificare sînt mai mari, iar creșterea nivelului cultural-tehnic mai importantă.

Continua creștere numerică a clasei muncitoare în R.P.R. este însoțită de o schimbare a vîrstei medii a membrilor ei. La noi, modificarea aceasta nu se face însă, ca în țările capitaliste, prin atragerea în producție a unor mase de tineri necalificați, ci mai ales prin intrarea în întreprinderi a absolvenților școlilor rezervelor de muncă ale statului și ai școlilor S.F.U., care sporesc rîndurile muncitorilor calificați. In același timp, completarea clasei muncitoare cu lucrători tineri aduce în întreprinderi și numeroși băieți și fete dela sate care pînă acum nu au cunoscut nicio meserie. Calificarea lor în școli de calificare și în practica muncii, odată cu specializarea tinerilor calificați, constitue baza procesului de însușire a tehnicii noi în rîndurile tineretului muncitoresc din industrie.

Școlile de calificare fără scoatere din producție au o mare importanță în ridicarea pregătirii profesionale a tineretului. Experiența arată că acolo unde organizațiile U.T.M. s'au ocupat de recrutarea elevilor pentru cursuri, au veghiat la frecventarea regulată a lecțiilor de către cei înscriși și au stimulat pe tinerii fruntași și stahanoviști să-i ajute la locul de muncă pe aceia care se califică în școală, rezultatele au fost bune atît pentru producție cît și în privința creșterii nivelului de trai al tinerilor recent calificați. La uzina de utilaj petrolifer „1 Mai" — de pildă — creșterea salariilor tinerilor elevi ai școlii de calificare dintr-o serie de secții, între lunile cînd erau începători în școală, și lunile octombrie-noembrie 1953, datorită absolvirii cursurilor, este strîns legată de îndeplinirea în măsură mai mare a normelor de către acești tineri. Iată cîteva cifre:

Imbunătățirea salariilor în urma frecventării școlii de calificare (salariul la început — 100 %)

Secția	Numele tînărului	La începutul școlii	La absolvirea școlii
Mecanică 1	Anton Constantin	100%	255%
„	Bodicioiu Gh.	100%	314%
„	Vălsan Aurel	100%	149%
Mecanică 2	Mitu Dumitru	100%	234%
„	Bănică Vasile	100%	188%
„	Buturugă Mihai	100%	216%

Salariile obținute în perioada absolvirii școlii oglindesc în același timp procentul îndeplinirii normei de către tinerii respectivi.

Rezultate bune pe tărîmul sporirii productivității muncii se obțin deasemeni prin aplicarea metodei stahanoviste sovietice Cotlear, de calificare la locul de muncă a tineretului pe bază de contract. Organizațiile U.T.M. au datoria să vegheze ca tinerii care au fost luați spre calificare să-și însușească într-adevăr cunoștințele necesare și ca tovarășii care-i califică să fie stimulați la sfârșitul perioadei de pregătire, conform legii.

O mare importanță o are calificarea tineretului dela sate, din S.M.T., gospodării de stat și colective. Cursurile agro-zootehnice de iarnă, care s-au organizat în toată țara, sînt menite să contribue activ la ridicarea producției agricole.

Sînt încă dese cazurile cînd, eșit de pe băncile școlii profesionale sau a celei de calificare, tînărul muncitor nu mai este ajutat să învețe, să-și sporească neîncetat pregătirea. Aceasta nu poate să ducă decît la stagnare în ceeace privește productivitatea muncii sale. La dispoziția tineretului în întreprinderi stau forme diferite de ridicare continuă a calificării. Organizațiile U.T.M. trebue să considere drept o datorie principală antrenarea tineretului la schimburi de experiența, la consfătuiri și conferințe tehnice, în cadrul școlilor stahanoviste.

Nu numai ridicarea nivelului profesional dar și ridicarea nivelului cultural-politic al oamenilor muncii are o influență pozitivă asupra sporirii productivității muncii sociale. Un om cult va dovedi cultură și în muncă, un om cu un nivel politic ridicat va avea o atitudine înaintată și în producție. Dacă acest principiu va călăuzi pe mai mulți activiști utemiști, interesați în bunul mers al producției în întreprinderile în care lucrează, atunci numărul muncitorilor — elevi și studenți va crește și mai repede.

RIDICAREA NIVELULUI DE TRAI — CONDIȚIA ȘI EFECTUL MĂRIRII PRODUCTIVITĂȚII MUNCII

Ridicarea nivelului de trai este o condiție hotărîtoare pentru sporirea productivității muncii. Și la noi, ca și în perioada corespunzătoare în U.R.S.S. mișcarea stahanovistă n-ar fi apărut dacă viața oamenilor muncii n-ar fi devenit mai frumoasă, mai îndestulată ca înainte. In acelaș timp, ridicarea nivelului de trai este efectul principal al sporirii productivității muncii.

Cum se manifestă efectele creșterii productivității asupra condițiilor de trai? Cu cît sporește productivitatea, rodnicia muncii, cu atât se produc mai multe bunuri materiale, necesare celor ce muncesc. Deasemeni, cu cît se mărește cantitatea de mărfuri produse într-o unitate de timp, cu atît se reduc cheltuelile de regie ale producției pe fiecare obiect fabricat în parte, deci cu atît mai mare este reducerea prețului de cost, baza reducerii prețului de vînzare al mărfurilor către populație și creșterea salariul real.

Trimiterea unei mai mari cantități de mărfuri necesare la sate, în cadrul fondului unic centralizat, contribuie la sporirea cantității produselor agricole achiziționate de stat. Aceasta are un rol însemnat în îmbunătățirea într-un timp relativ scurt a aprovizionării oamenilor muncii dela orașe, fiind totodată în interesul țăranilor muncitori.

Dar nu numai atît. Mărirea productivității muncii, mai ales în măsura în care ea întrece creșterea salariului mediu, duce la sporirea fondurilor de stat destinate acumulării și astfel contribuie la desfășurarea reproducției socialiste lărgite — adică la lărgirea producției, la crearea de noi întreprinderi, la asigurarea premizelor pentru ridicarea tot mai puternică a nivelului de trai al poporului.

Indeplinirea și depășirea planului de mărire a productivității muncii creiază deasemeni fonduri mai mari de folos social-cultural atît în întreprinderi (fondurile directoriale) cît și pe scară națională. In acest fel se pot ridica noi construcții social-culturale, se poate îmbunătăți activitatea culturală, sportivă, asistența sanitară, se pot creia condiții mai bune de odihnă — sporește salariul social al fiecărui om al muncii

In țara noastră, în anii regimului democrat — popular, s-au obținut realizări deosebite. Totodată, noi nu ascundem în fața nimănui lipsurile și dificultățile pe care le mai avem de întîmpinat. Munca noastră nu e ușoară, iar dușmanul de clasă încearcă mereu să ne saboteze. Există însă chezășia lichidării acestor greutăți. Pentru întîia oară în istorie, poporul muncitor din Romînia are în mîinile sale cîrma țării.

Gogoșile burgheze cu privire la căile miraculoase spre îmbogățire au fost totdeauna respinse cu neîncredere și dispreț de masele muncitoare din țara noastră la fel cum respinse sînt și acum de tineretul muncitor și oamenii muncii din țările capitaliste.

In ce ne privește pe noi, astăzi sub conducerea încercatului nostru partid, poporul muncitor din R.P.R. a și pășit pe singurul drum just care există — pe drumul bunăstării făurite prin muncă.

FILIP CERBU

Conferința dela Berlin
a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri

BERLIN 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 februarie, în clădirea fostului Consiliu aliat de control a avut loc cea de a 23-a ședință a conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Ședința a fost prezidată de G. Bidault.

Miniștrii au continuat discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi „Despre Tratatul de stat cu Austria".

După cum se știe, la 12 februarie, delegația sovietică a prezentat propuneri care prevăd includerea în textul Tratatului de stat cu Austria a unui articol suplimentar, 4 bis, care are următorul cuprins:

„Austria se obligă să nu intre în nici un fel de coaliție sau alianță militară îndreptată împotriva vreunei puteri care a participat cu forțele sale armate la războiul împotriva Germaniei și la eliberarea Austriei.

Austria se obligă de asemenea să nu admită crearea de baze militare străine pe teritoriul ei și totodată să nu admită folosirea unor instructori și specialiști militari străini în Austria".

In afară de aceasta, delegația sovietică a propus să se aducă modificări articolului 33 din proiectul de Tratat, modificări care să prevadă ca trupele celor patru puteri să fie retrase din orașul Viena, cel mai tîrziu după 90 de zile de la intrarea în vigoare a Tratatului de stat cu Austria, precum și ca, după intrarea în vigoare a Tratatului de stat cu Austria, guvernele S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S. să aibă dreptul de a amîna temporar retragerea trupelor lor de pe teritoriul zonelor corespunzătoare ale Austriei, pînă la încheierea Tratatului de pace cu Germania. Trupele a căror retragere din Austria va fi amînată, nu vor îndeplini funcții de ocupație și nu se vor amesteca în treburile administrației austriace și în viața social-politică a țării.

Delegația sovietică a prezentat de asemenea un amendament la articolul 35 din proiectul de Tratat, potrivit căruia Austria poate să achite prin livrări de mărfuri suma plăților cuvenite Uniunii Sovietice pentru fostele bunuri germane din Austria.

In cadrul ședinței din 14 februarie, Dulles a propus să se adopte articolele din proiectul Tratatului cu Austria asupra cărora nu s-a căzut de acord în redactarea propusă de reprezentantul U.R.S.S. la conferința adjuncților miniștrilor pentru Tratatul cu Austria. Bidault și Eden s-au alăturat propunerii lui Dulles. In aceeași ședință, conducătorul delegației austriace, Figl, s-a declarat de acord cu propunerea lui Dulles. El a acceptat de asemenea amendamentul sovietic la articolul 35 din proiectul de Tratat. In ceea ce privește propunerile delegației sovietice cu privire la includerea în textul Tratatului a unui articol suplimentar — 4 bis — și cu privire la modificările la articolul 33 Figl a declarat că nu poate să vorbească despre atitudinea Austriei față de aceste propuneri, deoarece nu a fost împuternicit de guvernul său pentru aceasta.

In ședința din 16 februarie, L. Figl, care a luat primul cuvîntul, a spus că nu poate accepta propunerile sovietice. Guvernul austriac, a spus el, m-a împuternicit să declar aici, în mod oficial, că nu poate accepta nici un fel de modificări ale proiectului de Tratat față de ceea ce fusese adoptat de comun acord. Expunînd poziția guvernului austriac față de măsurile propuse de Uniunea Sovietică în vederea preîntîmpinării Anschluss-ului, Figl a declarat că consecințele catastrofale pentru Austria și pentru Europa ale Anschluss-ului din 1938 sînt „pe deplin înțelese" de guvernul Austriac. Figl a dat asigurări că Austria nu va admite crearea pe teritoriul ei de baze militare străine.

A luat apoi cuvîntul A. Eden, care și-a exprimat satisfacția față de răspunsul guvernului austriac la propunerile sovietice.

Eden nu a spus nimic despre fondul propunerilor sovietice în legătură cu proiectul de Tratat prezentat la actuala conferință, exprimîndu-și doar dorința ca delegația sovietică să le retragă.

După Eden a luat cuvîntul V. M. Molotov

Delegația sovietică, a spus el, constată în primul rînd că aici, la Berlin, atît timp cît se desfășoară lucrările actualei conferințe, există posibilitatea deplină de a semna Tratatul cu Austria. Este limpede că a fost netezită calea pentru semnarea Tratatului cu Austria, întrucît Franța, Anglia și S.U.A. și-au retras obiecțiunile împotriva propunerilor sovietice, obiecțiuni asupra cărora au stăruit timp de cinci ani.

Uniunea Sovietică, a continuat V. M. Molotov, propune să se considere că în esență s-a căzut de acord asupra problemei Tratatului cu Austria și să se discute cele două amendamente la Tratat care au fost prezentate de delegația sovietică. Acest lucru nu va necesita revizuirea întregului Tratat, deoarece este vorba numai de două articole: articolul 4 bis și articolul 33. Adoptarea Tratatului nu va suferi nici o întîrziere dacă vom examina și vom găsi o redactare acceptabilă a articolelor sus-menționate.

Amintind conținutul articolului 4 bis, V. M. Molotov a spus: Am auzit aici că d-l Dulles sprijină de asemenea ideea că Austria ar putea să fie neutralizată și să nu participe la nici un fel de grupuri militare. Prin urmare, propunerea Guvernului Sovietic privitoare la articolul 4 bis nu este în contradicție cu poziția expusă de d-l Dulles. Pe de altă parte, însăși delegația austriacă, mai exact însuși guvernul austriac, a făcut o importantă declarație în această problemă, arătînd că Austria nu va participa la grupări militare. Prin urmare, ceea ce propune Uniunea Sovietică nu este după cît se pare, în contradicție cu poziția guvernului Austriei. Pe acest lucru am și contat.

Referindu-se la declarația lui Figl că Austria nu va admite crearea pe teritoriul ei a unor baze militare străine, Molotov a declarat: Salutăm această declarație a guvernului Austriei și credem că tocmai de aceea propunerea Uniunii Sovietice cu privire la includerea în Tratat a articolului 4 bis, care prevede neadmiterea creării de baze militare străine pe teritoriul Austriei, ar putea fi adoptată.

V. M. Molotov s-a ocupat apoi de amendamentul la articolul 33 propus de Uniunea Sovietică, potrivit căruia guvernele S.U.A., Angliei, Franței și U.R.S.S. vor avea dreptul ca după intrarea în vigoare a Tratatului cu Austria să amîne temporar retragerea trupelor lor de pe teritoriul zonelor respective din Austria pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania. Acest amendament, a subliniat Molotov, înseamnă că este vorba de o măsură temporară care limitează întrucîtva drepturile Austriei, dar pe un timp scurt, deoarece, după cum crede delegația sovietică, cele patru puteri de care depinde încheierea tratatului de pace cu Germania nu vor tărăgăna rezolvarea acestei probleme. Firește că este posibil ca redactarea articolului 33 să fie studiată suplimentar și cele patru puteri și guvernul Austriei să ajungă la un acord asupra ei.

V.M. Molotov a arătat în continuare că amendamentul sovietic la articolul 33 este determinat de faptul că în prezent există planuri de organizare a așa numitei „comunități defensive europene". Aceste planuri deschid drumul spre refacerea militarismului german, ceea ce la rîndul său crează primejdia unui Anschluss. Dacă n-ar exista planurile de creare a „comunității defensive europene", dacă n-ar exista planurile de refacere a militarismului german, dacă n-ar exista primejdia unui Anschluss, Uniunea Sovietică nu ar fi prezentat cele două propuneri ale sale.

V.M. Molotov a arătat în continuare că nu sînt convingătoare afirmațiile lui Figl că nu ar exista primejdia Anschlussului deoarece guvernul austriac nu-l dorește. Fapt este că asemenea chestiuni nu se rezolvă numai în funcție de ceea ce vrea guvernul Austriei, a spus Molotov. Experiența istoriei arată că asemenea evenimente ca Anschlussul, adică alipirea Austriei la Germania (în epoca noastră este vorba de Germania occidentală), sînt departe de a depinde numai de Austria. Trebuie ținut seama de faptul că în prezent cresc forțele care tind să grăbească refacerea militarismului german în Germania occidentală și să-l folosească pentru realizarea noilor lor planuri de Anschluss. Ar fi desigur greșit să nu se țină seama de acest lucru.

Referindu-se la declarația din 16 februarie a lui Figl în legătură cu refuzul guvernului austriac de a accepta propunerile Uniunii Sovietice privitoare la articolele 4 bis și 33, Molotov a continuat: Mi se pare că dl. Figl nu a spus nimic nou față de cele spuse de d-nii Eden și Dulles în ședințele anterioare. In orice caz, delegația sovietică se aștepta ca guvernul Austriei să manifeste un mai mare interes în ce privește grăbirea încheierii Tratatului de stat cu Austria decît a reeșit din declarația făcută astăzi de dl. Figl. Aici se susține, a continuat V. M. Molotov, că propunerea sovietică ar prevedea staționarea fără termen a trupelor străine pe teritoriul Austriei. Aceasta nu corespunde realității. Propunerea sovietică are în vedere staționarea trupelor străine pe teritoriul Austriei, în primul rînd într-un număr limitat, și în al doilea rînd pe un termen precis, limitat — pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania. Guvernul Sovietic crede că cele patru puteri vor lua măsuri pentru a grăbi încheierea tratatului de pace cu Germania, și astfel vor face ca termenul staționării trupelor străine pe teritoriul Austriei să nu fie lung. Acest termen trebuie redus la maximum, și Uniunea Sovietică va contribui prin toate forțele la aceasta.

V.M. Molotov a arătat în continuare că delegația sovietică nu stăruie asupra fiecărui cuvînt din formularea articolului 33 propusă de ea. Delegația sovietică consideră că dacă există dorința de a se cădea de acord, s-ar putea găsi o astfel de formulare a acestui articol care să corespundă intereselor asigurării păcii și intereselor Austriei însăși și care totodată să stabilească precis și să limiteze funcțiile trupelor străine rămase temporar pe teritoriul Austriei, în așa fel încît aceasta să corespundă pe deplin intereselor economice, culturale și politice ale statului austriac și să reducă la minimum îngrădirile la care Austria va fi supusă temporar.

Molotov a declarat că ajunge la următoarele concluzii categorice: există posibilitatea deplină de a se încheia Tratatul cu Austria în săptămîna aceasta, în zilele următoare. Propunerea Uniunii Sovietice corespunde intereselor naționale ale Austriei. Această propunere nu afectează deloc nici legăturile culturale, nici cele economice, nici cele politice ale Austriei cu alte state.

Această propunere constituie o îngrădire pentru Austria numai dintr-un singur punct de vedere, întrucît se referă la staționarea temporară a unor trupe străine pe teritoriul Austriei și la participarea Austriei la acorduri cu caracter militar cu alte state.

O apreciere lucidă a situației, a subliniat în încheiere V.M. Molotov, ar fi trebuit să dicteze guvernului Austriei o concluzie rezonabilă precisă. Această concluzie ar însemna ca tratatul cu Austria să fie încheiat aici, la Berlin, în cursul acestei săptămîni. Guvernul Austriei nu are justificare pentru refuzul de a adopta propunerile modeste ale Uniunii Sovietice, determinate de acțiunile altor guverne. Delegația sovietică cere să nu se împiedice, ci să se contribuie la încheierea Tratatului de stat cu Austria, la Berlin, în cursul zilelor viitoare.

J.F. Dulles, care a luat apoi cuvîntul, a încercat să arunce răspunderea pentru întîrzierea încheierii Tratatului de stat cu Austria asupra Guvernului Sovietic. Exprimînd din nou lipsa de dorință a guvernului S.U.A. de a încheia Tratatul de stat cu Austria și în felul acesta de a restabili Austria ca un stat liber și independent, Dulles s-a pronunțat împotriva propunerilor sovietice, a căror adoptare ar deschide calea spre semnarea imediată a Tratatului cu Austria. Argumentele aduse de Dulles pentru a justifica poziția delegației S.U.A. nu s-au distins prin nimic nou. Dulles a încercat să creeze impresia că în situația internațională nu s-a produs nimic care să justifice necesitatea luării unor măsuri pentru preîntîmpinarea Anschluss-ului. Dulles a declarat de asemenea că „nu înțelege" cum poate fi preîntîmpinat Anschlussul prin staționarea trupelor străine pe teritoriul Austriei.

Reamintind observația făcută anterior de Molotov în legătură cu existența unui mare număr de baze americane pe teritoriul țărilor europene, Dulles a repetat din nou născocirea propagandei americane că S.U.A. ar crea baze militare pe teritoriul altor țări cu liberul consimțămînt al acestor țări, deși se știe că acest „consimțămînt" este o urmare a presiunii economice și politice grosolane din partea S.U.A.

A luat apoi cuvîntul Bidault. El a încercat de asemenea să găsească vreun argument pentru a justifica refuzul de a adopta propunerile sovietice. Recunoscînd că tendința delegației sovietice de a preîntîmpina Anschluss-ul, este întemeiată, Bidault a declarat că acest scop ar putea fi realizat prin alte articole ale proiectului de Tratat. Bidault a încercat să prezinte propunerile sovietice îndreptate spre încetarea ocupației Austriei ca o continuare a ocupației, deși în proiectul sovietic, în articolul 33, scrie negru pe alb că unitățile militare limitate care trebue lăsate în Austria în scopul preîntîmpinării Anschluss-ului, nu vor îndeplini funcții de ocupație și nu se vor amesteca în treburile administrației austriace și în viața social-politică a țării.

Figl, care a luat cuvîntul după Bidault, a declarat că nu are nimic de adăugat la ceea ce a spus la începutul ședinței.

A luat apoi cuvîntul Eden. El a încercat să dovedească că nu ar exista o contradicție între declarația guvernului austriac că Austria nu va intra în alianțe militare și refuzul acestui guvern de a se include această obligație în textul tratatului.

El a făcut o deosebire între declarația unilaterală a unui guvern cu privire la obligațiile sale și includerea unei astfel de obligații într-un tratat internațional. Dacă o asemenea obligație va fi inclusă în textul Tratatului, a declarat Eden, părțile care au semnat tratatul pot ridica problema dacă obligația respectivă este îndeplinită.

Eden a căutat să justifice crearea de către S.U.A. și Anglia a unor numeroase baze militare pe teritorii străine, ceea ce, după cum se știe, este unul din motivele încordării în situația internațională. Eden a încercat să pună la îndoială primejdia reală a Anschluss-ului, ivită în legătură cu politica de remilitarizare a Germaniei occidentale și cu planurile de constituire a „comunității defensive europene".

In încheiere, Eden a declarat că delegația engleză nu poate accepta propunerile sovietice, referitoare la articolul 4 bis și la articolul 33.

A luat apoi din nou cuvîntul V. M. Molotov. Subliniind că ar fi de dorit ca delegația austriacă să-și expună mai amănunțit punctul de vedere, Molotov s-a ocupat de obiecțiunile făcute în cursul ședinței împotriva propunerilor sovietice. Răspunzînd lui Dulles, Molotov a subliniat că oricine va studia în mod obiectiv desfășurarea lucrărilor pentru întocmirea Tratatului cu Austria, va spune că în 1954, ca și în anii precedenți, răspunderea pentru întîrzierea încheierii Tratatului cu Austria nu o poartă Uniunea Sovietică.

V. M. Molotov a subliniat încă odată că sensul propunerilor făcute de delegația sovietică este foarte simplu. Uniunea Sovietică dă dovadă de prudență în ceea ce privește planurile de constituire a „comunității defensive europene", deoarece aceste planuri duc la restabilirea militarismului german, care, după cum se știe din experiența istoriei rîvnește la teritoriile vecinilor săi și este în stare să reînvie planurile de Anschluss.

In legătură cu aceasta, V. M. Molotov a spus că delegația sovietică consideră necesar să-și exprime dorința ca guvernele Franței, Angliei și S.U.A. să nu stăruie asupra tratatului „comunității defensive europene", să nu ceară ratificarea lui, deoarece este în propriul lor interes, în interesul U.R.S.S., în interesul Austriei, în interesul tuturor popoarelor iubitoare de pace din Europa și din întreaga lume, ca militarismul german să nu fie reînviat, ca el să nu constitue o nouă primejdie pentru pacea în Europa.

Molotov a respins afirmațiile nejuste că nu ar exista o legătură între problema Tratatului cu Austria și problema tratatului de pace cu Germania, lucru subliniat în mod deosebit de Bidault. Este suficient să studiem textul Tratatului cu Austria, a spus Molotov, pentru a ne convinge că aceste două probleme sunt legate între ele.

In textul Tratatului există articolele 3 și 4 care vorbesc de interzicerea Anschluss-ului și de recunoașterea de către Germania a independenței Austriei, precum și articolul 27 cu privire la colaborarea Austriei cu cele patru puteri în scopul preîntîmpinării refacerii de către Germania a armamentului său în afara hotarelor teritoriului german.

V. M. Molotov a răspuns apoi la observația lui Eden că ar exista o contradicție între obiecțiunile Uniunii Sovietice împotriva creării bazelor militare pe teritorii străine și propunerea sovietică cu privire la staționarea temporară în Austria a unor unități militare străine. Noi considerăm, a spus Molotov, că existența unor baze militare pe teritoriile altor state creează neliniște în relațiile internaționale, amenință pacea și încalcă suveranitatea statelor în care sînt create asemenea baze.

Numărul și capacitatea acestor baze, a spus Molotov cresc iar tocmai Anglia și S.U.A. sînt statele care își organizează bazele pe teritoriile altor state. Cît despre propunerile sovietice în ceea ce privește Austria, a spus Molotov, lucrurile stau aici altfel. Este vorba de faptul că atît timp cît tratatul de pace cu Germania nu va fi fost încheiat și atît timp cît există planuri de reînviere a militarismului german, planuri primejdioase pentru Austria, este necesar să se mențină temporar unități militare străine pe teritoriul Austriei. Așadar aici este vorba de un caz special. Noi propunem ca această problemă să fie rezolvată printr-un acord între cele patru state interesate, precum și printr-un acord cu Austria.

Menținerea unor unități militare pe teritoriul Austriei urmărește preîntîmpinarea unei noi agresiuni și neadmiterea unui Anschluss.

Noi recunoaștem, a continuat Molotov, că menținerea de unități militare străine pe teritoriul Austriei înseamnă o anumită îngrădire a suveranității ei. Noi spunem să semnarea Tratatului cu Austria chiar și în condițiile acestei restricții, satisface cel puțin în proporție de 80% interesele Austriei și asigură independența ei. Dl Bidault declară că dacă este vorba să se acorde independență, atunci să se acorde în proporție de 100%. Dar, în acest caz se pune problema dacă existența bazelor americane pe teritoriul Franței nu duce oare la o oarecare îngrădire a suveranității ei?

Este evident că la această întrebare trebue să răspundem afirmativ. De ce atunci nu se pune și în cazul acesta problema în acelaș fel: dacă e vorba de independență, atunci de ce nu o independență de 100%? Ocupîndu-se de considerațiunile făcute de Eden în legătură cu articolul 4 bis, Molotov a declarat că va face observații după ce va fi studiat textul cuvîntării lui Eden.

Cît despre articolul 33, a spus Molotov, delegația sovietică consideră necesar să prezinte un amendament la propunerea ei anterioară.

Acest amendament se referă la acea parte din punctul 5 al acestui articol în care se arată că guvernele celor patru puteri vor avea dreptul, după intrarea în vigoare a tratatului cu Austria, să amîne temporar retragerea trupelor lor de pe teritoriile zonelor respective ale Austriei pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania. Delegația sovietică propune că această parte a punctului 5 să fie formulată în felul următor:

„5. In legătură cu întîrzierea încheierii tratatului de pace cu Germania guvernele S.U.A., Angliei Franței și Uniunii Sovietice vor avea dreptul, după intrarea în vigoare a Tratatului cu Austria, să amîne temporar retragerea trupelor lor de pe teritoriile zonelor respective ale Austriei.

Totodată, guvernele celor patru puteri consideră necesar să examineze din nou, cel tîrziu în 1955, problema termenului retragerii trupelor celor patru puteri de pe teritoriul Austriei".

Guvernul Sovietic, a declarat în încheiere Molotov, consideră că această propunere corespunde năzuințelor guvernului Austriei. Scopul acestei propuneri este de a contribui la încheierea imediată a Tratatului cu Austria și în felul acesta de a contribui la micșorarea încordării în relațiile internaționale și la întărirea păcii în Europa, ceea ce constitue după părerea Guvernului Sovietic, principala sarcină a prezentei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri.

Dulles, care a luat cuvîntul după Molotov, s-a limitat la afirmația că amendamentul sovietic nu ar aduce nimic nou la propunerea sovietică anterioară.

Bidault și-a exprimat și el atitudinea negativă față de amendamentul sovietic.

Figl a declarat că guvernul austriac nu poate fi de acord cu textul unui tratat care conține prevederea că problema retragerii trupelor va fi examinată abia în viitor.

Eden a declarat că Anglia nu poate semna un tratat cu Austria, care ar include propunerile sovietice făcute la actuala conferință.

V. M. Molotov care a luat din nou cuvîntul, a arătat că delegația sovietică cere delegației Austriei să studieze propunerile delegației Uniunii Sovietice prezentate la actuala conferință sau să prezinte amendamentele ei la aceste propuneri.

Delegația sovietică a declarat Molotov, face tot posibilul ca Tratatul cu Austria să fie semnat aici la Berlin, în cursul acestor zile. Este absolut evident că dacă propunerile minimale pe care le face delegația sovietică, care își exprimă în acelaș timp hotărîrea de a examina amendamentele la propunerile ei vor fi respinse, răspunderea pentru faptul că Tratatul cu Austria nu va fi semnat într-un viitor apropiat va reveni acelora care vor respinge propunerile sovietice.

Bidault, care prezida ședința, a constatat că în cursul acestei ședințe nu s-a realizat o înțelegere asupra punctului 3 de pe ordinea de zi.

La sfîrșitul ședinței Molotov a propus ca la 17 februarie să se continue, în prima jumătate a zilei, într-o ședință restrînsă, examinarea punctului 1 de pe ordinea de zi iar în a doua jumătate a zilei să aibă loc o ședință ordinară pentru continuarea examinării punctului 2 de pe ordinea de zi. In afară de aceasta Molotov a propus ca la 18 februarie să se continue discutarea problemei austriace.

Aceste propuneri nu au întîmpinat obiecțiuni.

Cu aceasta, ședința a luat sfîrșit.

Ședința din 17 februarie

BERLIN (Agerpres). — In dimineața zilei de 17 februarie a avut loc la Berlin o ședință restrînsă a conferinței miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. In cadrul ședinței s-a discutat primul punct de pe ordinea de zi: „Despre măsurile pentru micșorarea încordării în relațiile internaționale și despre convocarea unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei, S.U.A., Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze".

După amiază a avut loc cea de a 25-a ședință în cadrul căreia cei patru miniștri au continuat discutarea punctului doi de pe ordinea de zi: „Problema germană și sarcinile asigurării securității europene".

Primul a luat cuvîntul V. M. Molotov. In ceea ce privește pactul nord-atlantic, delegația sovietică, a spus V. M. Molotov, — se declară gata să studieze chestiunea compatibilității sale cu „tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa". El a spus că după părerea sa nu există nici o opoziție între securitatea colectivă în Europa și securitatea în întreaga lume. In legătură cu pactul nord-atlantic V. M. Molotov a propus ca acesta să fie modificat în așa fel încît să elimine posibilitatea interpretării diferite pe care i-o dau delegațiile occidentale — care îl consideră ca avînd un caracter defensiv și delegația sovietică care are în această privință o altă părere.

In continuarea ședinței V. M. Molotov a făcut două propuneri. Prima se referă la realizarea unui acord între cele patru puteri cu privire la efectivele și armamentele forțelor polițienești din Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. A doua se referă la crearea unui comitet pe întreaga Germanie, avînd ca sarcină inlesnirea și lărgirea relațiilor comerciale intergermane și a unui alt comitet, care în scopul de a se crea condiții mai favorabile pentru dezvoltarea culturii naționale germane să înlăture obstacolele existente în calea relațiilor culturale între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană.

J. F. Dulles care a luat cuvîntul apoi a declarat că respinge proiectul sovietic al „tratatului general european cu privire la securitatea colectivă în Europa" deoarece acesta prevede retragerea trupelor de ocupație din Germania.

Bidault care a luat cuvîntul în continuarea ședinței a respins deasemenea fără să aducă vreun argument proiectul sovietic al tratatului general european. El a cerut din nou explicații în legătură cu problema compatibilității pactului nord-atlantic cu proiectul sovietic.

Eden ministrul afacerilor externe al Marii Britanii care a luat cuvîntul după o scurtă întrerupere a ședinței s-a ridicat împotriva retragerii forțelor de ocupație prevăzută de proiectul sovietic.

A luat cuvîntul din nou V. M. Molotov care a arătat că există o diferență între pactul nord-atlantic și „comunitatea defensivă europeană". In timp ce pactul nord-atlantic există ca atare și nu prevede renașterea militarismului german, „comunitatea defensivă europeană" nu există decît în stare de proiect și implică renașterea militarismului german. Dacă „comunitatea defensivă europeană" ar intra în vigoare dificultățile ar fi cuadruple.

Cei trei miniștri occidentali care au luat apoi cuvîntul s-au eschivat să-și precizeze poziția față de propunerile prezentate de V. M. Molotov în ședința din 17 februarie. V. M. Molotov a cerut ca în ședința următoare cei patru miniștri să examineze noile propuneri sovietice.

Cu aceasta ședința a luat sfîrșit.

In diminața zilei de 18 februarie va avea loc o ședință restrînsă a conferinței miniștrilor de externe ai celor patru puteri. In după amiaza zilei va avea loc o nouă ședință, care se va ocupa de problema tratatului de stat cu Austria și de noile propuneri sovietice.

„Scînteia tineretului"
Pag 4-a 18 februarie 1954

V.M. Molotov a oferit un dejun în cinstea lui L. Figl

BERLIN 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 februarie V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea lui L. Figl, ministrul afacerilor externe al Austriei.

La dejun au fost de față W. Kreiski, subsecretar de stat al Ministerului Afacerilor Externe al Austriei, N. Bischoff, ambasadorul Austriei la Moscova, J. Schoener, M. Leitmeier, L. Beroldingen, A. Bundschuh, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Austriei.

Din partea sovietică la dejun au luat parte A. A. Gromîko, G. M. Pușkin, I. I. Ilicev, V. S. Semenov, D. A. Jukov, S. M. Kudriavțev, V. R. Sitnikov.

A încetat din viață S. D. Blagoeva ambasador al R.P. Bulgaria în U.R.S.S.

SOFIA 17 (Agerpres) — A.T.B transmite următorul comunicat al C.C. al Partidului Comunist Bulgar și al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria:

Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar și Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria anunță cu adîncă durere că la 16 februarie a. c., la Moscova a încetat din viață după o boală grea, tovarășa Stella Dimitrova Blagoeva, membră în Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar, deputată în Adunarea Populară, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Bulgaria în Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar
Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria

Comunicat al ministerului afacerilor externe al R. P. Ungare

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — M. T. I. transmite: Departamentul informațiilor din ministerul Afacerilor Externe al R.P. Ungare a dat publicității următorul comunicat: Comisia mixtă generală ungaro-iugoslavă constituită pe baza acordului privitor la preîntîmpinarea și examinarea incidentelor de frontieră, încheiat la 26 august 1953 între guvernele ungar și iugoslav, a ținut prima sa sesiune la Szeged dela 9 la 15 februarie. Comisia generală mixtă a constatat în unanimitate că cele două părți au luat măsurile prevăzute în acord și că au ajuns la o înțelegere într-o serie de alte chestiuni de amănunt privitoare la îndeplinirea acordului sus amintit.

Cu privire la lărgirea comerțului sovieto-finlandez

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 februarie s-a deschis la Moscova Conferința reprezentanților Camerei unionale de comerț și Camerei de comerț fino-sovietică, consacrată examinării unor probleme referitoare la lărgirea comerțului sovieto-finlandez.

Pentru a participa la această conferință la Moscova au venit 22 reprezentanți ai Camerei de comerț fino-sovietice și ai firmelor industriale și comerciale finlandeze, printre care S. A. Harima, președintele Camerei de comerț fino-sovietice (conducătorul delegației); G. Alstroem, directorul firmei „A. Alstroem", L. Paavolainen, directorul firmei electrotehnice „Stroemberg", Y Risla, directorul general al firmei „Tukkukauppojen", I. Harki, directorul general al firmei „Otanmaeki", A. Enckell și A. Rikka, membri ai prezidiului Camerei de comerț fino-sovietice și alții.

Conferința de presă dela ambasada sovietică din Canada

OTTAWA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 februarie, ambasadorul Uniunii Sovietice în Canada, D.S. Ciuvahin, a organizat la ambasada sovietică o conferință de presă la care au asistat reprezentanții tuturor ziarelor și agențiilor mari din Canada, precum și reprezentanți ai agenției British United Press.

La conferința de presă, D.S. Ciuvahin a făcut următoarea declarație: „După cum se știe, Uniunea Sovietică, în conformitate cu politica ei de pace, aspiră în mod consecvent la menținerea și extinderea legăturilor comerciale cu toate țările care vor să facă comerț cu Uniunea Sovietică în condiții de avantaj reciproc. Este îndeobște recunoscut că în condiții normale, datorită comerțului exterior, țările participante la acest comerț capătă posibilitatea de a folosi acele resurse economice care se crează prin diviziunea internațională a muncii.

Deosebirea dintre sistemele economice nu poate fi o piedică în extinderea relațiilor din domeniul comerțului exterior. De aceea, organizațiile sovietice de resort au manifestat o atitudine pozitivă față de declarația făcută la radio la 4 ianuarie a.c. de către How, ministrul comerțului și ministru al producției de război, în sensul că Canada este gata să înceapă tratative comerciale cu Uniunea Sovietică și, în ceea ce privește, se declară gata să înceapă astfel de tratative. Organizațiile de comerț exterior ar putea de pe acum să înceapă tratative cu firme și organizații canadiene cu privire la încheierea de tranzacții concrete de cumpărare și vînzare de mărfuri, precum și cu privire la plasarea de comenzi pentru vase și utilaj industrial care interesează Uniunea Sovietică, urmînd ca acestea să fie livrate în anii următori".

Ambasadorul a răspuns la numeroasele întrebări puse de reprezentanții presei.

Participanții la conferința de presă au manifestat un mare interes pentru declarația ambasadorului Uniunii Sovietice.

In legătură cu vizita reprezentanților unor firme engleze la Moscova

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Reprezentanții firmelor engleze care au venit în ianuarie a.c. la Moscova duc cu organizațiile sovietice de comerț exterior tratative în legătură cu vînzarea de mărfuri engleze și cu cumpărarea de mărfuri sovietice.

Pînă în prezent, în urma acestor tratative organizațiile sovietice de comerț exterior au plasat comenzi firmelor engleze și au semnat contractele corespunzătoare pentru vase de pescuit, utilaj pentru industria textilă, centrale electrice Diesel, stații de transformare, utilaj pentru telecomunicații, prese și utilaj pentru industria alimentară în valoare totală de 193 milioane de ruble.

In afară de aceasta, organizațiile sovietice de comerț exterior și firmele engleze corespunzătoare au căzut în principiu de acord asupra unor comenzi ulterioare, mai ales vase de pescuit, remorchere, drage, centrale electrice Diesel, utilaj electro-tehnic, mașini-unelte pentru așchierea metalelor, prese, utilaj pentru industria textilă și alimentară. Valoarea globală a acestor tranzacții suplimentare va fi de încă 550 milioane de ruble. Contractele pentru aceste mărfuri vor fi semnate ulterior după reglementarea definitivă a problemelor tehnice corespunzătoare.

Acestea sunt doar primele rezultate. Se așteaptă ca ele să fie urmate de tranzacții și mai importante. Tratativele care se desfășoară într-o atmosferă de cordialitate și prietenie dovedesc tendința cercurilor de afaceri engleze și a organizațiilor sovietice de comerț exterior spre lărgirea legăturilor comerciale între cele două țări.

In ultimele zile au sosit la Moscova pentru a duce tratative comerciale cu organizațiile sovietice reprezentanți ai firmelor engleze „Metropolitan-Vickers", „Massey" și „International Combustion". Se așteaptă și sosirea reprezentanților altor firme engleze.

Lupta studenților francezi pentru majorarea creditelor acordate învățămîntului

PARIS 17 (Agerpres). — Intre 25 ianuarie și 15 februarie au avut loc în întreaga Franță „Cele două săptămîni de luptă ale Universității franceze" organizată în semn de protest împotriva creditelor insuficiente acordate învățămîntului.

In această perioadă au avut loc peste 4.000 de mitinguri, în cadrul cărora părinți, profesori, învățători, studenți și elevi au condamnat politica nejustă a guvernului Laniel și au cerut acordarea unor credite suplimentare învățămîntului național.

După cum se știe, cu prilejul votării bugetului francez pe anul 1954, cele mai furtunoase dezbateri s-au purtat pe marginea bugetului învățămîntului național, care a fost respins de trei ori. In ciuda acestor fapte, sumele prevăzute inițial nu au fost modificate decît într-o proporție neînsemnată și cu totul insuficientă.

Puternice demonstrații muncitorești la Londra

LONDRA 17 (Agerpres — La 16 februarie, peste 10.000 de muncitori aparținînd sindicatului muncitorilor electricieni au organizat la Londra una din cele mai mari demonstrații muncitorești din cîte a cunoscut Anglia în perioada postbelică. Demonstranții în frunte cu membrii Comitetului executiv al sindicatului au străbătut străzile Londrei purtînd pancarte și cerînd majorarea salariilor. In rîndurile demonstranților se găseau de asemeni muncitori electricieni de la uzinele din Cellfield, Harwelle, precum și din regiunea Walles.

In aceeași zi, a început greva de 24 de ore a 7.000 de electricieni din regiunea Londrei printre care se află 2.000 de muncitori care lucrează la întreținerea ascensoarelor. Numărul total al greviștilor aparținînd sindicatului electricienilor, se ridică la 10.000. Greva face parte din seria de greve organizate de sindicatul menționat în sprijinul revendicărilor cu privire la majorarea salariilor.

Scurte știri

- La Milano a avut loc o adunare consacrată celei de a 30-a aniversări a apariției ziarului „Unita", organul central al Partidului Comunist Italian. La adunare au fost de față conducătorii Partidului Comunist Italian, Vittorio Vidali, secretar general al Partidului Comunist din Teritoriul Liber Triest și reprezentanți ai opiniei publice.
- La Moscova se află o delegație de medici ungari care au venit în U.R.S.S. în urma invitației Ministerului Sănătății al U.R.S.S. pentru a cunoaște condițiile ocrotirii sănătății oamenilor muncii.
- Mișcarea grevistă care se extinde în întreaga Italie cuprinde categorii tot mai largi de oameni ai muncii.

La 17 februarie 2.000.000 de dijmași din întreaga Italie au declarat grevă cerînd îmbunătățirea condițiilor de muncă și revizuirea contractelor colective, care nu au mai fost reînoite din 1928, cînd au fost impuse de fasciști.

- La Budapesta a fost semnat un acord pe termen de un an cu privire la schimbul de mărfuri între Ungaria și Danemarca.
- In seara zilei de 16 februarie, în diferite arondismente ale Parisului au avut loc adunări populare desfășurate sub semnul luptei împotriva ratificării tratatului de la Paris.
- Potrivit relatărilor presei jurații Curții Federale au găsit „vinovați" de încălcarea legii Smith pe cei șase conducători ai organizațiilor din statul Michigan ale Partidului Comunist din S.U.A.
- Greva meteorologilor de la aerodromurile din Franța și Africa de nord declarată acum o săptămînă în urma refuzului de a li se satisface revendicările cu privire la salarii, continuă.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.